XII. évfolyam. Budapest. 151. szám. Szombat, 1878. junius 1.

Előfizetési díj:
Vidékre postán vagy helyben házhoz hordva:
Egy évre . . . . . 20.—
Félévre . . . . . 10.—
Negyedévre . . . . . 5.—
Egy hóra 1.80
Egy szám 6 krajczár.
Hirdetési díj: 9 hasábos petitsor egyszeri hirdetése 12 kr., többször 10 kr.
Bélyegdij minden hirdetésért külön 30 kr.
Nyilttér: Öt hasábos sor 30 krajczár.

EGYETÉRTÉS

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDASÁGI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:
Budapest, IV. himző-utcza 1. sz.
hová a lap szellemi részét illető minden közlemény küldendő. — A küldemények csak bérmentesen fogadtatnak el.
Kéziratok csak rendkivüli esetben küldetnek vissza.
Kiadó hivatal:
Budapest, IV. himző-utcza 1. sz.
hová az előfizetési pénzek küldendők.

Esetről esetre.

Kongressus, minden áron kongressus, volt külügyi hivatalunk egyetlen jelszava és mentő horgonya. Oly ragyogó kilátásokba öltöztették a kongressustól várható eredményeket, hogy félhivatalosaink és a kormányhivek egész elragadtatással beszéltek folyvást azon nagy jelentőségü és providentialis jellegü politikáról, mely Európa tanácsa által kivánja elismertetni és elintéztetni érdekeinket pénz és vér áldozat nélkül.

„Nagyszerü ember ez az Andrássy“ mondták hivei mindenfelé. Lám összes törekvése oda irányul, hogy egy kardvágás nélkül vigye keresztül terveit. „Mennyi eszély, mennyi előrelátás nyilvánul a kongressushoz való ragaszkodásában — mondták tovább — hisz ez az egyetlen mód, a mely által a san-stefanói békekötés hátrányait a nagyhatalmak tanácsa megsemmisitse, ez az egyetlen mód, a mely által a monarchia érdekeire az európai érdek bélyege süthető, s a keleti kérdés békésen elintézhető.“

Ilyen s ehez hasonló nagyképüségtől duzzadoztak a mamelukok arczai. Szentül elakarták hitetni, hogy a kongressus béke, a nagyhatalmak tanácskozása a monarchia győzelme. És ebben a hitegetésben a kérdéseket megoldva látták, Andrássy merev ragaszkodását a kongressus összejöveteléhez egekig magasztalták. A kongressus volt reménységeik czélpontja és érdekeink biztositéka. Már csak puszta összejövetelétől is a legnagyobb sikert várták.

Most aztán végre Suwaloff missiója a távol ködéből a valóság közelébe hozta a kongressus tervének keresztülvitelét. A táviró csak ugy játszadozik az összeülés valószinüségének kecsegtető hireivel. Már a napot is meghatározta, melyen a nagy hatalmak képviselői összejövendők volnának; már a meghivókat is elküldötte kissé korán ugyan, de elég jókor arra: hogy a congressus-panacea embereinek szive dagadozzék az örömtől. S ime, a mikor oly szépen haladna minden az egyedül üdvözitő eszköz béke révébe: Andrássy Gyula gróf ő excellentiája nekünk ad igazat, a kik a kongressus összejövetelétől sem érdekeink teljes méltánylását, sem békét nem vártunk, s szavainak hideg zuhanyával önti ki bizalmi ürgelyukaikból a mameluk-ábrándozókat,

„A kongressus a függő kérdéseket mindenesetre csak a papiroson fogja megoldani“, — igy szólott Andrássy a delegatió zárszámadási s hadügyi albizottságai ma délután ülést tartanak. Holnap délelőtt 11 órára teljes ülés van kitüzve. Külügyi vita nyilvános ülésben valószinüleg csak vasárnap lesz. Pünkösdi ünnepekig a külügyi bizottság egy, a hadügyi bizottság két ülést, a magyar delegatió két teljes ülést s az osztrák és magyar delegatió két közös ülést fog tartani.

—

A „Budapesti Közlöny“ ma reggeli rendkivüli száma megkezdi az 1878: V. t.-czikknek — a magyar büntető törvénykönyvnek — közlését.

—

A közös kormány hadi készületeiről, avagy helyesebben mondva occupalási készületeiről táviják a P. Lloydnak Bécsből, hogy részleges mozgósításról van szó s ugyanazért a hadseregben előléptetések nem is történnek, a meglévő kereteket nem szaporitják, uj osztályokat nem állitanak fel. Csak az egyes csapatok létszámának hadi lábra emelését czélozzák. A Száva és Duna mentén állitják fel a csapatokat. A közös hadügyi miniszterium a Duna gőzhajózási társulatot felhivta, hogy hajó ambulanceok szervezéséről gondoskodjék a Száván és a Dunán. A zágrábi, zárai és temesvári főhadparancsnokságok egészségügyi főnökei javaslatokat dolgoznak ki tekintettel azon esélyre, hogy hő nyárban a határvidékeken nagyobb mérvü csapatfelállitások történnendnek.

—

A bélyegtörvényjavaslat ellen a budapesti ügyvédi kamara is felszólalt. Felterjesztéséből a „Themis“ után a következő pontokat közöljük: „Nem tarthatunk üdvösnek semmi oly intézkedest, mely a kincstár érdekét helyezve mindenek fölé, annak a jogelvek sérelmével is érvényt szerezni kiván. A bélyeg- s illetékszabályok módositását tárgyazó törvényjavaslat megállapitandónak tervezi, hogy mint okmány bélyegeztessék az is, mi nincs jogügyletről kiállitva; egyetemleges felelősséget tervez arra nézve, ki p. o. bélyegtelen számlát elfogad, holott erre semmi jogalap fel nem mutatható és az 50-szeresre fölemelt birságnak elengedhetlenségét állapitván meg, ezzel kimondja, hogy sem mentő, sem enyhitő körülmények, sem tévedés figyelembe vételének nincs helye. Megállapittatni tervezi továbbá a javaslat, hogy a hiányos bélyegzés megakasztja a birói vagy hatósági müködést, a mig igy egyfelől alárendelt hivatalnokok egyoldalu s gyakran helytelen véleményétől teszi függővé az igazságszolgáltatást, egyszersmind azon jogelvbe ütközik, hogy az állam köteles igazságot szolgáltatni polgárainak, s igazolt jogaik védelme meg nem tagadható és legfontosabb érdekeik koczkára nem tehetők oly feltételek által, melyek önkénynek vagy folytonos félreértéseknek nyujtanak tápot. A váltókra nézve a javaslat intézkedése egyértelmü a bélyegnek váltói lényeges kellékké avatásával, holott csak nem rég szentesittetett a törvény, mely a váltó kellékei között a bélyeget mellőzvén, annak váltói minőségét nem találta oly feltételtől függővé tehetőnek, mely határozatok végrehajtása különösen szomszédságunkban komoly nehézségekbe ütközhet.

Hát vajjon csak ez idő szerint vehette észre Andrássy ez összeütközések komolyságát? Nem volt azzal mindenki tisztában, a ki érdekeinkről és feladatunkról a keleten komoly nézetekkel birt? Békés ut-e az, áldozat nélkül való eljárás-e az, midőn ép e békés és áldozat nélküli ut közelében, kénytelen bevallani, hogy a pénzre szükség van, azt felhasználja, mert a „congressus csak a papiroson fogja megoldani a kérdéseket“, s a végrehajtás mégis csak a monarchia terhére esik.

Más itt a bökkenő; a minthogy a congressus terve sem egyéb, mint takarója ama igazi tervnek, mely Bécsben a keleti kérdés megoldásának rugóját és végczélját képezi kezdettől óta, E rugó, e végczél, melynek maszkirozására és esetleg a congressus által való jóváhagyására monarchiánk tör: az occupatió.

Az occupatio igényelte és igényli a kongressust, hogy ott jóváhagyást s monarchiánk felhatalmazást nyerjen keresztülvitelére. Egy európai felhatalmazással sokfelé bedugni vélik a más meggyőződésben levőknek száját, s foganatositására aztán nem is sajnálnának semmi áldozatot, hogy a kongressus papirjáról az életbe átvigyék. Ada-Kaleh bevétele az első lépés volt e foganatositáshoz.

Ha más igazi érdekeinknek megfelelő irányban mozgott volna keleti politikánk kezdet óta: idáig semmi esetre sem fejlődtek volna a dolgok, s legkevésbé forgott volna a kongressus meddő terve körül, melynek vége mégis csak „komoly nehézség.“ Más politika mellett érdekeink védelmét fegyveres erővel is keresztül kellett vala hajtanunk, s legkevésbé volt megengedhető, hogy a monarchia oly tervek és tények előtt szemet hunyjon, a melyekből kiviláglott minő czélokat ápolt Oroszország uj Bulgária határainak Törökország területi épségéből való kihasitására nézve.

Nagyon helyesen élt Széchen Antal gróf jogával, midőn utalt az angol kékkönyv okmányaira, a melyekből, kitünt, hogy már multév junius 10-kén megbeszélték Suwaloff és Derby azt a tervet, hogy az uj Bulgária csak a Balkánig terjedjen ki, de a mibe a szent-pétervári kabinet nem egyezett bele, mert a Balkánon tulra is kiterjeszteni e határokat formalis jogot tartott fenn a maga részére. No de, ha Oroszország ily tisztán árulta el, mily terjedelemben, és hova czéloz politikája, miképen történhetett meg monarchiánk részéről ennek hallgatag elnézése, mi módon történhetett meg, hogy csak később kezdett külügyi hivatalunk gyöngéd állást foglalni efféle tervek ellen, de ezt is csak oly alakban, a melyből monarchiánk occupationalis éhoma, de nem komoly érdekpolitika tünik ki.

Száz szónak is egy a vége: a mily bizonyos, hogy a kongressus még nem béke; ép oly bizonyos, hogy külügyi politikánk nem komoly politika. Esetről esetre mozog az ma is, és tovább se nem lát, és látni nem akar annál a rögeszménél mely alapját és végczélját képezi müködésének, de a melynek elérése tömérdek áldozatába kerül majd a monarchiának, a nélkül, hogy megvédte volna igazi érdekeit.

Budapest, május 31.

A Tisza-kormány hivatalos kortes-kedéséről szóló hireket a félhivatalos „Hon“ megczáfolni akarván, azt állitotta, hogy „a kormány nem irat össze senkit, sem hivatalnokot, sem tanárt, sem tanitót.“ Ezzel szemben azt közli egy laptársunk, hogy a budapesti tanárok összeirására vonatkozó rendelet a közoktatásügyi miniszteriumtól 573. elnöki szám alatt f. évi május 19-ikéről keltezve adatott ki. A Tisza-kormány tehát csakugyan fel készül használni minden hatalmában lévő eszközt, hogy az uj képviselőválasztásoknál győzelmet aratva, további uralmát biztositsa.

—

A „Budapesti Közlöny“ ma reggeli rendkivüli száma megkezdi az 1878: V. t.-czikknek — a magyar büntető törvénykönyvnek — közlését.

—

A közös kormány hadi készületeiről, avagy helyesebben mondva occupalási készületeiről táviják a P. Lloydnak Bécsből, hogy részleges mozgósításról van szó s ugyanazért a hadseregben előléptetések nem is történnek, a meglévő kereteket nem szaporitják, uj osztályokat nem állitanak fel. Csak az egyes csapatok létszámának hadi lábra emelését czélozzák. A Száva és Duna mentén állitják fel a csapatokat. A közös hadügyi miniszterium a Duna gőzhajózási társulatot felhivta, hogy hajó ambulanceok szervezéséről gondoskodjék a Száván és a Dunán. A zágrábi, zárai és temesvári főhadparancsnokságok egészségügyi főnökei javaslatokat dolgoznak ki tekintettel azon esélyre, hogy hő nyárban a határvidékeken nagyobb mérvü csapatfelállitások történnendnek.

—

A bélyegtörvényjavaslat ellen a budapesti ügyvédi kamara is felszólalt. Felterjesztéséből a „Themis“ után a következő pontokat közöljük: „Nem tarthatunk üdvösnek semmi oly intézkedest, mely a kincstár érdekét helyezve mindenek fölé, annak a jogelvek sérelmével is érvényt szerezni kiván. A bélyeg- s illetékszabályok módositását tárgyazó törvényjavaslat megállapitandónak tervezi, hogy mint okmány bélyegeztessék az is, mi nincs jogügyletről kiállitva; egyetemleges felelősséget tervez arra nézve, ki p. o. bélyegtelen számlát elfogad, holott erre semmi jogalap fel nem mutatható és az 50-szeresre fölemelt birságnak elengedhetlenségét állapitván meg, ezzel kimondja, hogy sem mentő, sem enyhitő körülmények, sem tévedés figyelembe vételének nincs helye. Megállapittatni tervezi továbbá a javaslat, hogy a hiányos bélyegzés megakasztja a birói vagy hatósági müködést, a mig igy egyfelől alárendelt hivatalnokok egyoldalu s gyakran helytelen véleményétől teszi függővé az igazságszolgáltatást, egyszersmind azon jogelvbe ütközik, hogy az állam köteles igazságot szolgáltatni polgárainak, s igazolt jogaik védelme meg nem tagadható és legfontosabb érdekeik koczkára nem tehetők oly feltételek által, melyek önkénynek vagy folytonos félreértéseknek nyujtanak tápot. A váltókra nézve a javaslat intézkedése egyértelmü a bélyegnek váltói lényeges kellékké avatásával, holott csak nem rég szentesittetett a törvény, mely a váltó kellékei között a bélyeget mellőzvén, annak váltói minőségét nem találta oly feltételtől függővé tehetőnek, mely legtöbb esetben a váltó egyik czélját, t. i. bizalommal s aggodalom nélkül való elfogadhatóságát vagyis forgalomképességét, — hiusitaná meg. — Mindezen intézkedésekben czél gyanánt az emelkedik ki, hogy a bélyeg- s illetékjövedelem biztositassék, s ezen czélt a jelzett uton s egyszersmind az által igyekszik a javaslat elérni, hogy ismét csak a felek s ügyvédek felelősségét fokozza, — a birságot 50-szeresre, tehát 5000%-ra emeli s jogilag elfogadhatlan kötelezettségeket javasol megállapittatni, holott pedig épen arra nézve van égető reformra szükség, hogy tulzott s engedhetlen büntetések által ne hivassék ki az eltitkolás. Sajnosan nélkülözzük a javaslatban azon intézkedést, hogy ne csak egyoldalulag a felek birságoltassanak és sujtassanak mindennemü felelősséggel, még vétlen tévedés esetén is, hanem hogy meglegyen állapitva a pénzügyi közegek felelőssége is minden törvénytelen kirovás vagy birságolásért.“

A kiegyezés dicsőitése.

Az osztrák pénzügyminiszter a máj. 29-iki birodalmi ülésen egy hatalmas beszédet tartott a kiegyezés dicsőitésére.

A restitutió kérdését tárgyalták, mely Ausztriára nézve a legkeserübb falatját képezi a kiegyezésnek, ugy hogy a kormány javaslata a bizottságban két szavazattal megis bukott.

A pénzügyminiszter tehát a plenumban kifejtette egész ékesszolását, előszedte minden érveit, hogy a magyar kormánnyal kötött alkut le ne szavazzák. Gondolni lehet, hogy e beszéd sok szép frazist, de azon kivül egy pár őszinte nyilatkozatot is tartalmaz.

Nem szándékozunk mindezeken végig menni, de egy pár jellemző mondását idézni fogjuk ad gloriam Delphini.

Különösen feltünő, hogy az osztrák miniszter a „hagyományos traditiók“ iránti élénk érzetet erősen hangsulyozta s ezen hagyományos traditiókra apellálva, kérte a kiegyezés elfogadását. Hogy mit értett a lajtántuli pénzügyminiszter a traditiók alatt, azt nem kell magyarázni, mindenki tudja, hogy nem czélozhatott másra, mint a „Nagy-Ausztriára“, az egységes, központositott Ausztriára, melyet a kétfejü sas a gyomrába temetett magyar czimerrel fejez ki, mely mellett Magyarország nem lehet egyenjogu fél, hanem csak provinczia.

De aztán az osztrák oppositió ellen fordul s bár kissé leplezett szavakkal, de elég világosan értésükre adja, hogy urak ti bolondok vagytok, ha Magyarországot erőszakkal az osztrák sceptrum alá akarjátok hajtani; a küzdelem kimenetele kétes lehetne, hol van az a bátor férfiu a ki erre vállalkozni merészkednék, nekünk nincs bátorságunk (s felhangzott a bravo kiáltás.) De lássátok, értsetek meg minket, hiszen a magyarokat szép szerével mindenre rá lehet venni s a mit ti durva kézzel akartok, — Magyarországot megfosztani önállóságától, azt mi lassan erőszak alkalmazása nélkül is el fogjuk érni azon az uton, a melyen most haladunk...

Nem épen ezekkel a szavakkal mondta ugyan ezt meg, de a kiegyezésről általánosságban mondott beszédének értelme csakugyan ez volt. Ime szó szerint idézzük egy pár mondását:

„A birodalom üdvét előmozditani, a két rész bensőbb egyesitését eszközölni, csak a dualismus utján lehet . . , A mai szövetségben meg van adva a csira, melynek szoros, biztos és szilárd egyesitésre kell vezetni. Tekintsenek át Magyarországra és hallgassák meg mily szavakat mondtak most ott és gondolják meg, hogy tiz év előtt mit tartottak, s hogy mennyire el lett ferditve a pártok állása ott s hogy azok, a kik még nem régen heves ellenzői voltak a jelen rendszernek végre ráléptek azon alapra, melyre ha valaki rálép, bizonyára nem fog az elkülönitésre, hanem az egyesitésre törekedni.

Pretis pénzügyminiszternek tehát azért tetszik a kiegyezés, mert az a birodalmi centralisatióra vagyis más szóval a magyar állami önállóság elenyésztetésére vezet.

S igaza is van, midőn azt mondja, hogy aki egyszer a közösügyi alapra ráteszi a lábát, az nem fog többé önálló Magyarországra gondolni. Nézzétek Tisza Kálmánt, milyen ultra magyar volt ő valamikor, és most? — Nem is ismer már magyar ipari, magyar kereskedelmi érdekeket!

Hivatkozott Németország példájára is, melyet a gazdasági közösség tett egységes birodalommá. A kiegyezés által Magyarország is azon az uton van, hogy elveszitse állami önállóságát, mint elvesztették a kis német államok. Ha az a czél lebegett a magyar nemzet előtt, hogy politikai tekintetben oda jusson, a hova a mediatizált német fejedelemségek jutottak, akkor nagy öröme telhetik e kiegyezésben; mert általa e czél el lesz érve,

De nem csak igy általánosságban dicsőité Pretis a kiegyezést, hanem apróra is kimutatta, hogy mennyire lefőzte az osztrák kormány Tiszát. Kimutatta, hogy a quota kérdésében mellőztetett a magyarok által kivánt alacsonyabb arány, hogy a magyarok eredeti követelései mellőztettek: indirect adóknál a 4 millió precipium, a vámügyben az 5% os értékvám, teljesen háttérbe szorittatott; ellenben Magyarország érdeke ellenére felmondatott az angol pót conventió, védvámos tarifa lépett életbe az osztrák ipar érdekében; a czukoradónál, sör- és szeszadónál Ausztria érdekében módositattak a törvények, végül, hogy a bankalku szerint „a bank osztatlan“ marad“ s jövőre is ugyanazon elveket fogja alkalmazni mint eddig.“

Udvarias szavakkal ugyan s itt-ott a magyar érdekeket is hangsulyozva, de irtozatos gunyt tartalmaz Pretis beszéde Tisza Kálmán egész politikájáról. Azonban nem is csoda. Minő kicsinyes volt egész fellépése: az indirect adó ügyben a 4 millio precipium s a vámügyben az 5%-os érték vám képezte az eredeti magyar követeléseket. A külön vámterületen elérhető előnyök vagy azok ellensulyozása szóba sem jött. Pretis álczázott centralista méltán büszke lehet, a kiegyezés az osztrák centralisták érdekében köttetett meg, általa Magyarország meg fog szünni tényező lenni az államok concertjében s tán nem is telik bele tiz esztendő, meg lesz a dualismus helyett a Nagyausztria, de hogy igazán nagy lesz-e azt kétségbe vonjuk.

AZ „EGYETÉRTÉS“ TÁRCZÁJA.

AZ OLTÁR ELŐTT.

— ELBESZÉLÉS. —

IRTA: SZÉPFALUDI Ö. FERENCZ.

I.

A dicsőség, bátorság, legszebb erények jutalma nem mindig az elismerés. A kik a legnemesebb, legigazabb czélért küzdöttek, gyakran bilincsre találnak, a helyett, hogy érdemrenddel diszitnék mellőket. A valódi jutalmat csak az öntudat, a lelkiismeret tisztasága adja meg. Ha ez nem volna, mi sem maradna egyéb hátra a kétségbeesésnél.

Oh remény, remény! Annyiszor megénekelt, annyiszor kigunyolt remény, te tartod meg néha az emberekben az életet! Nélküled már-már egy-egy szellőcske szétrobbantaná a homokhalmot, az életkedvet!

— — — — — — — — — — —

Werner Ágoston nem lehetett több 50 évesnél. Egyenes, méltóságos járása meglehetős ellentétben állott a hivatallal, melyet viselt. Zongora mester volt az ötvenes években.

Senki sem tudta, hol lehetett ezelőtt, mi állást tölthetett be a szabadságharcz alatt.

Őszbecsavarodott haja, nyilt tekintete, nyájas modora mindenki rokonszenvét megnyerte részére. Szakálát a legloyalisabban kiberetválta az állán, hogy távolról se gondolja róla valaki, hogy forradalmi eszméket táplál.

Egyszer azt kérdezte tőle valaki: „Werner ur miért beretválja ki állán a szakálát, hisz nem visel államhivatalt, tehát nem is történhetnék baja, ha teljes szakált növesztene.“

— Az isten őrizzen, kiáltá a zongoramester. Nem akarom, hogy valaki rebellisnek tartson s azt higye rólam, a mi nem vagyok. Hüségben neveltettem császárom és a monarchia iránt; igy is akarok meghalni!

A diófa utcza lakói mind loyalis érzelmüek voltak, különösen annak a háznak lakói, melyben Werner Ágoston ur lakott. Magasztalták is, dicsérték is eléggé a derék zongoramestert.

Különösen Habicht Eusztách rendőr biztos igen buzgó látogatója volt Werneréknek s nem győzött eléggé eltelni azzal a józansággal, melyet a zongoramesterben tapasztalt.

A rendőrbiztos ur csak azzal nem tudott megbarátkozni, hogy Werner miért nem akar valami hivatalt elvállalni, mikor oly tanult, müvelt akár a policáj direktor ur.

— El vagy fogulva kedves barátom. Szeretsz és többet hiszesz rólam, mint valóban vagyok. Nem akarok és nem is tudok más lenni, mint egyszerü zongoratanitó. Ha elfogynának tanitványaim, akkor fát vágnék vagy málhát czipelnék, de oly állást nem foglalhatnék el, melyet be nem tölthetek.

Igy és efélekép nyilatkozott minden alkalommal Werner, és a rendőrbiztos mindig elnevette magát.

— Furcsa csodabogár vagy te Auguszt. Hasonlóra még nem találtam. Nem tudom, mi gyönyörüségedre szolgál, már reggel hat órakor talpon lenni és bejárni a várost, verni azt a rosz zongorákat, rontani a tüdődet, mikor kényelmesebben is megszerezhetnéd kenyeredet.

— A szegény ember nincs kényelemre teremve. Nem is hiszem, hogy valaha annyit szerezhetnék, mennyivel kényelmes életet folytathatnék. Nemis vágyom reá. Magam és Emilia leányom szépecskén kijövünk e kis jövedelemből, s egyebem nincs, kiről gondoskodnom kellene.

— Nőd meghalt? kérdé a rendőrbiztos.

— Rég meghalt. Kis Emiliám igen hasonlit Matildomhoz. Ugyanaz a fekete haj, fekete szem, sugár termet. Mintha őt látnám magam előtt.

A zongoramester félre fordult. Nem akarta, hogy lepergő könyeit meglássák. A rendőrbiztos ur sokkal inkább is el volt foglalva hivatalos teendőivel, meg az estére tervezett preferance parthieval, hogy sem igen érdeklődött volna a zongoramester ur, meg a neje és a leánya története iránt.

Az is bizonyos, hogy ha kérte volna is a komiszárius ur, a történetet, bizony nem mondta volna el.

A harmadik preferance kompanista, a szomszéd szatócs nem egyszer kérdezősködött: merre volt azelőtt Werner ur? hol élte át a zavaros napokat? de más választ sohsem kapott, minthogy: A csöndes ember elvonul a zaj elől és kerüli a bajt, a mig csak kerülheti. Azután elbeszélte a zongoramester, hogy nevelő volt Horvátországban egy nagy uri családnál és egyszersmind zongoraleczkéket is adott a kis urfiaknak, mert nagyon szerette és ők is nagyon szerették őt. Egy izben meg is mutatta bizonyitványait, melyek a legnagyobb szorgalomról, buzgóságról tanuskodtak.

A szatócs nem is kételkedett volna a félvilágért abban, hogy Werner Ágoston csakugyan valóságos zongoramester, ki a puskapor szagától jobban irtózik, mint az ördög a tömjéntől.

Pedig az a daliás alak, egyenes termet jobban is tölthette volna idejét. Szolgálhatta volna Windischgrätzet s használhatott volna egy kissé a „jó ügy“-nek. No de ha azt nem tette, legalább kárt sem tett, s ez elég szép. A természetet, a hajlamot erőszakolni ugy sem lehet.

Szegény szatócs és szegény policáj biztos, beh megrémülnétek, ha Werner Auguszt barátotok egyszer felgyürköznék előttetek s megmutatná a sebeket, vágásokat, melyeket valószinüleg nem a zongorázás közben kapott.

Jól van igy; csak higyjétek továbbra is ügyefogyott bátortalanságát. Az álarcz, melyet ráadtok, megóvja őt a bajtól.

A rendőrbiztos közelében senki sem fog benne mást látni, mint igénytelen zongoramestert. Maradjon zongoramester továbbra is.

Éjjelenkint, ha senki sem látja, ha már leánya is elaludt, csendesen kinyitja a szekrény ajtaját, kivesz belőle egy papircsomagot, a csomagból egy arczképet. A zongoramester, mintha egyszerre visszanyerné multját, ugy kezd égni arcza, fényleni szeme. Az arczkép egy honvédtisztet ábrázol érdemrenddel. Oh! mint hasonlit az igénytelen zongoramesterhez! Hihetőleg fitestvére lesz, ki megfeledkezett magáról és odaállott a többiek közé, hogy védelmezze a hazát, mig bátyja itt kesereg miatta, bánkódik.

Werner August megcsókolja a piros zsinórt, a festett érdemjelet és aztán sürü könyek közt rebegi: „Szegény hazám, szegény nyomorgatott hazám! — Meddig tart még a szenvedés, a némaság!“

Ha most bekandikálna az ablakon Habicht Eusztách policáj komiszárius ur, azonnal felmondaná az igaz barátságot.

II.

Werner ur nem panaszkodhatott, mert ha nem is volt aranyos jó dolga, mindig cseppent valami. Sok ismerőse, barátja annyira megkedvelte, hogy ha már jobb hivatalokat el nem fogadott, legalább szerezték számára mennél jobb és mennél több órát.

Habicht biztos ur különös buzgósággal ajánlta barátját a policájdirektor urnak, ki azonnal meg is bizta Werner urat, hogy leányainak zongora leczkéket adjon.

A kis Emilia, ki erényben és jóságban növekedett, eleintén csak a háztartás teendőivel volt elfoglalva, de később már a leczkeadásban is segitségére lehetett atyjának.

A zongoramester eleinte nem akarta megengedni, hogy Emilia egyébre is gondoljon, minthogy magának zongorázzon, olvasson és egyéb tudni valókat elsajátitson. Werner ur be is adta egy intézetbe a gyermeket, hogy semmi gondja ne legyen reá. De ezt az állapotot nem szivesen türte el; álmában mindig fölriadt, azt hitte kis leánykáját elrabolták.

Egykét hónap mulva ismét otthon volt a kis leány. Werner ur oly édesdeden szoritotta szivéhez gyermekét, mintha a sirból tért volna vissza.

— Ha az ember gyermeke nincs mellette, sajnosabb, mintha nem is volna. A kinek nincs, az még vigasztalhatja magát, de a kinek van és nem láthatja, annak helyzete kétségbeejtő. Minden perczben eszébe jut gyermeke. Nincs-e valami baja? Él-e még? Ki biztosithatja? Nincs-e minden perczben halálnak kitéve életünk?

Emilia is boldog volt, midőn ismét haza került. Az a sok idegen arcz, az a barátságtalan hang, melylyel naponkint találkozott, a szerető édes apa nyájasságát nem pótolhatta.

Az ima, a tanulás, még a gondolkodás is sokkal inkább nehezére esett, mint most itthon.

Csak reggelenkint, midőn a zongoramester hazulról távozott s őt egészen magára hagyta, jutott eszébe: mily jó volna, ha édes anyja élne.

Elnézte a falon függő képet, mely anyját ábrázolta, ki alig 24 éves korában halt meg.

Mily nehéz lehet boldogan meghalni; mert édes anyja bizonyára boldog volt. Oh, hisz atyja oly jó ember, vele csak boldog lehetett az a szép asszony.

A kis leánynak, amint hosszasan elnézte édes anyja arczát, az is eszébe jutott: vajjon lesz ő valaha oly szép, mint édes anyja? — Megelégedéssel vette azonban észre, hogy szeme, szája, arcza, sötét haja, termete egészen édes anyjára emlékeztetnek.

Mily boldogság volna most e mellett a szép asszony mellett ülni; fejét odahajtani ölébe s anyja regélne neki érdekes dolgokat gyermekségéről, leányságáról. Festené előtte az életet, adna követendő jó tanácsokat.

A kis leány, midőn a szomoru gondolatok egész raja fogta el, odaült zongorájához, ráütött a billintyükre s azt hitte igy üzheti el ábrándozását, elhagyatottsága szomoru perczeit. A mélabus hang, az akkordok még növelték az érzékeny hangulatot, ugy hogy néha megteltek szemei könnyel.

Ha ilyenkor lépett volna be édes atyja, fájdalma sokkal nagyobbá vált volna. De Emilia jól tudta, ilyenkor nem háborgatja senki magányában. Délben aztán, ha Werner ur megérkezett, már jó előre várta a kis ház ajtajában és karjára füzte magát, megölelte, megcsókolta s nemis távozott mellőle, mig a zongoramester ur ismét dolgára nem indult.

Esténkint azután, ha a szatócs és Habicht biztos ur, a derék kártya kompanisták megérkeztek és helyet foglaltak a játékra, Emilia majd egyik, majd másik mögé ült és csevegésével fölvidámitotta az öreg urakat. Jóformán nem is tudtak volna már játszani, ha a kis élénk leányka beszédjét nem hallják.

— Ez az egy boldogságom van még az életben. Ha ezt elveszteném, nem kivánnék többé élni. Nem is magamért élek már, csak Emiliáért!

— A kis angyal megérdemli, hogy sokáig élj érte, mondá a szatócs.

A biztos ur nem egyszer tekintett föl kár-

Lapunk mai számához féliv melléklet van csatolva.

Budapest, május 31.

A „Pesther Lloyd"-nak pétervári levelezője egyetért velünk azon tekintetben, amennyiben ő sem hiszi a béke létrejöttének lehetőségét és azt állitja, hogy a jelen pourparlerek nem szolgálnak egyébbre, mint arra, hogy a két egymással alkudozó kabinet csak azt akarja elérni, hogy egyik a másikának nyakába róhassa e háboru odiumát, mely, ha a pourparlerekből ugyan nem, de a congressusból okvetetlen ki fog fejlödni. De csak is eddig terjed a Lloyd levelezőjéveli egyetértésünk, ki az angol kormányt kétszinüséggel vádolja s azt mondja, hogy czélja nem más, mint Európát és Muszkaországot hirlapjai utján jégre vinni.

A levelező leghatározotabban állitja, miszerint Suwaloff Londonba semmi uj javaslatokat nem hozott; csak kinyilatkoztatta, hogy Muszkaország kész a san-stefanoi békeszerződést a hatalmaknak előterjeszteni és a porta ellen formulázott követeléseiből annyit leengedni, a mennyit érdekeivel összeférhetőnek talal.

A lapunk egyik más hasábján közlött angol-orosz egyezkedésekre nézve fenntartjuk saját véleményünket s ugy hisszük, miszerint minden figyelmes olvasó, ha azokon végig ment, tudni fogja, mit tartson azokról s mennyi sulyt fektessen a „Globe" hitelességébe. Meg kell azonban jegyeznünk, hogy a „Globe" hajdan Palmerston lapja volt, de mióta ez meghalt, minden politikai jelentősége e lapnak megszünt.

Ha valaki nem sajnálta a fáradságot, utána számlálni mind azon hajókat, melyek Kelet Indiából Maltába jöttek, egyszersmind pedig a csapatokat is egybe veti és tuoja egy angol ezred létszámát, annak aligha kerülte el figyelmét, hogy már eddig sokkal több csapat jött Kelet Indiából Európába, mint a mennyit az angol kormány onnét kihozni szándékozott, mert az volt jelentve, hogy 8700 ember fog onnét jönni, s már eddig nem kevesebb, mint 14.400 jött. Igy tehát csak ugyan valószinü az, mit több ujságlap Angliát gyanusitólag mond, hogy az angol kabinet némely tagja minden áron háborut akar és arra el is készült.

A berlini „National Zeitung" egy furcsa dolgot mond Ausztriáról, hogy a 60 millió ugy sem lett volna elég egy Oroszország ellen viselendő háborura, annal kevésbé egy Orosz és Angolország ellen viselendőre, és igy bizonyos háborus esbetőségek bekövetkezése reményében nállunk a 60 milliót vagy egészen vagy nagy részben már elköltötték. — Ilyesmit épen nem találunk lehetetlennek, mert igen jól tudjuk, hogy Ausztria kezében a pénz ég.

Gróf Andrassynak a hadi bizottságban mondott tegnapi beszédje emlékeztet a régi időkben tartott ugynevezett „defensióra", melynél az előkelőbb diákok kihirdették, hogy a vizsgán bárki kérdéseket intézhet hozzájuk s ők készek azokra válaszolni, egész beszéde három sarkponton fordul meg, az egyik, hogy sem ő, sem senki sem tud semmit közelebbről Suvaloff ajánlatairól, hangsulyozta azt is, hogy még azon államférfiak — helyesebben azon államférfi — sem, kikkel az uton találkozott, mit mi ugyan alig hisszünk, másodszor, hogy azt is mit tud, nem lehet egészben közölni és végre hogy csak azt mondotta, mi nem tetszik neki a san-stefanói szerződésben, hozzá tévén, hogy még az, mit eddig arról mondott, koránt sem mind az, mi nem tetszik, de azt, hogy hát tulajdonképen mit követel, nem mondotta, szóval a sphynx szereptől még most sem tud megválni.

Az osztrák-magyar hadügyminisztérium nagyobb mérvü csapat öszpontosításokat szándékozik foganatba venni a Duna és Száva mentében és hadügyi kidolgozásokat készitett e végből: az aldunai gőzhajó társulatnál pedig arról intézkedett, hogy a gőzhajókon ambulanceok rendeztessenek be.

Némely bécsi lap kiemeli, hogy Anglia és Ausztria-Magyarország közt a legutolsó időben a viszony még bensőbb lett, mint elébb volt. Ezen hir, valamint a berlini ujságok által közlött jelentés, hogy Németország a hatalmakat a congressus előtt egy conferentiára hivja össze, melyben az előkérdések fognak a congressusra nézve elébb meghányatni, nem tekinthető egyébnek, mint hézagpótolónak, mely csak arra való, hogy egy pár kávéházi politikusnak anyagul szolgaljon ezek felett politizálhatni.

A muszka Golos és a Herold lapok sehogy sem akarnak kibékülni azon gondolattal, hogy a béke létre jöhessen, és intik a közönséget, hogy hagyjon fel saugvinikus reményeivel, mert a béke azért nem jöhet létre, mivel Angliának oly utógondolatai vannak, melyekkel majd a congressusra fog csak fellépni és ezeket Muszkaország semmi esetre sem teljesitheti.

Mahmud Damad pasát a szultán elküldötte Totleben tábornokhoz, hogy vele a demarcationalis vonal huzása iránt értekezzék.

A cseregán palotai merénylet elkövetői ellen azonnal, mihelyt az elővizsgálatok be lesznek fejezve, hadi törvényszék fog összeülni és itéletet hozni.

A Mitrovicza körül összpontositott török csapatok parancsnokává Hafiz pasa van kinevezve.

Salisbury még mindig semmi bizonyos felvilágositást nem adhatott a miniszter tanácsban és ezért nem is történhetik meg a meghivás a congressusra. Muszkaország még mindig igyekszik Suwaloff engedményeiből valamit lealkudni, de Anglia határozottan marad követeléseinél. Attól tartanak, hogy bizonyos irigykedő pétervári körök hátráltatják a kiegyezkedés lehetőségét. A Times azt állitja, hogy noha a congressus összejövetele bizonyosnak tekinthető, de nem bizonyos, hogy az minden ellentétes érdeket ki fog-e elégiteni; azonkivül pedig, még a konstantinápolyi háboru párt is előidézhet oly válságot, mely minden béke reményeknek egyszerre véget vethet.

A Daily Telegraph azt jelenti, hogy Suwaloff a következőjavaslatokat terjesztette elő az angol külügyérnek: Bulgária határai a Balkánhegy déli lejtőjéig terjedjenek el Burgasztól, ide értvén Filipopelt is és Struma folyón át Vranjáig nyujtassanak ki. Törökorszag tartsa meg Batumot, ha a Duna várak lerombolttatnak; továbbá a szerződésben Muszkaország helyett mindenütt Európa álljon, kivévén egy cikkben, a nadi kárpótlásról. Minden egyéb, mi Szerbiára, Romániára és Montenegróra vonatkozik, a congressusnak maradjon fenntartva.

Képviselők és választók.

Egyszer már itt lenne az ideje, hogy a t. honatyákat amugy isten igazában megszámoltatnák. Soha jobb alkalom nem kinálkozott még erre a mulatságra. Mert valóban tragikomikus a helyzet, sirnunk, kaszagnunk kell egyszerre. Sirhat a választó közönség, miért volt oly hiszékeny, oly bizakodó, és kaczaghat is, mert igen kedélyes ünnepély van készülőben a magyar képviselőház többségének segédlete mellett: Magyarország állami és gazdasági függetlenségének megsemmisitése.

A honatyák most otthon pihenik a parlamenti élet fáradalmait. Kiki a saját tüzhelyénél hallja, lesi, mit beszél a nép. A nép pedig morog, duzzog, de nem beszél hangosan, csak olyan formán tesz, mint a makranczos gyerek, mintha félne a saját képviselőjétől. Pedig ha tudná az a nép, hogy az a hazavetődött lelketlen szavazó masina, mint szepeg, mint fél, nehogy kördőre vonják azok, akiknek érdekeit megvédeni fogadkozott, de a kiknek érdekeit elárulta; akkor eléje állna a t. képviselő urnak és azt mondaná: számolj a te sáfárkodásodról!

Mert erre a választóknak teljes joguk van. Joguk van felhivni a képviselőt épen most, midőn oly időszak előestéjét állunk, a melyben végleg megköttetni szándékoltatik Ausztriával a gazdasági kiegyezés. Azon kiegyezés, a melynél rosszabbat kötni alig lett volna lehető másoknak, mint azon politikusainknak, kik 1875 óta mutogatják kormányzási bölcsességüknek szarvasgombáit.

Mikor a mostani „szabadelvüek" 1875-ben felléptek, azzal hitegették a választókat, hogy habár egyet-mást fel kellett is áldozni a jó békesség kedvéért, de lett egy panacaea, egy universalis gyógyszer, mely meggyógyitja minden bajainkat, meg lesz a magyar független jegybank. Emlékezzünk csak vissza t. választók, a volt balközépi hitehagyottaknak programmjukban ott volt a jegybank. És a valóságban hova lett az? Mivé zsugorodott? Ime: először azt hiresztelték, hogy az érczalap megosztatik, s annak egy része Budapestre hozatik. Ez volt a rablási elmélet. Miután az osztrák szerzett magának érczalapot, vegyük el tőle annak legalább egy részét. Természetesen komoly politikusok soha sem vették számba ezt a „vakuli magyart", de gyöngédebb mégis csak lépre jutottak. Hitelre talált egy otrombaság, egy olyan otrombaság, a milyet más országban nem lehetne politikai kortesfogással felhasznalni csak nálunk.

Nos és mi lett a bankból? ha már az érczalap nem osztatik meg, Bécsben marad, sőt ott lesz a főigazgatóság is, a melynek a budapesti fiók teljesen alárendeltetik, s e mellé a magyar elfogad az osztrák bank 80 milliós adósságából 30 milliót. Ez lett a független magyar jegybankból. Igen ám, de nagyobb dotatióban részesiti az osztrák bank Magyarországot, ad évenként 60 milliót. De hát hol van az a bolond bank a világon, a melyik neadna annyi pénzt, a mennyit tisztességesen el tud helyezni, kellő biztositék mellett, derék kamatokra? A dolog ugy áll: Magyarországnak vagy van realis évi 60 millió szükséglete s annyi hypothekája a mennyire a jelzett összeg adható, és akkor a bank mint üzleti consortium saját jóvoltáért megadja a kivánt hitelt, vagy nincsenek meg a realisálhatást elősegitő feltételek, és ekkor a bank, ha nem szédeleg, nem adhat semmit. Gratiáról tehát nem lehet szó, üzlet az egész.

Azonban a fusio elhallgatta azt, midőn a bankot ugyancsak igérgette, hogy külön vámterület nélkül független jegybankot állitani tökéletes képtelenség. Ezt azért kellett elhallgatnia, mert rögtön kiderült volna az, hogy ők ámitanak.

Tehát a külön vámterületet föláldozták a jegybankért, ezt föl kellett áldozniok, azon politikai baklövésért, a melyet elkövettek akkor, mikor az osztrákokkal a közös vámterület alapján kezdték az egyezkedést. Az egész kiegyezési hercze-hurcza, a mint utólagosan bebizonyul, Barnum-féle humbug volt, semmi egyébb.

De hát a nép, a választó közönség miért hallgat? Miért nem követeli, hogy azok az ő képviselői a Tiszák, Móriczok et qui nascentur ab illis számoljanak be eddigi politizálásuk eredményeivel? Ha a választók összegyülvén kerületenként, meghivnák a képviselő urat egy kis számodásra, s figyelmeztetnék azon ellenmondásos helyzetre, melyben „ő nagysága" lenni méltóztatik 1875-ki programmjával szemben; s ha azután a képviselő ur ötölne — hatolna és a józan eszü választókkal elhitetni nem birná, hogy ő igaz uton járt, megmondani neki szemtől-szembe „az ur minket nem képviselt, mi öntől bizalmunkat ezennel megvonjuk",— az ilyen igazán magyaros nyiltságnak meglenne azon moralis eredménye, hogy a jövő választásoknál a Suttyomberki Dáriusok mint jelöltek, mint aspiransok többé nem szemtelenkednének.

Ha mindazon kerületekben megtennék ezt a választók, a hol az 1875-ki programm és 1878-iki képviselő között ily kiáltó ellentét van, nem lennének többé kitéve annak, hogy ismét rászedessenek, s nem lenne meg lelkökben azon önvád, miszerint elmulasztottak minden alkalmat a mely kinálkozott arra, hogy képviselőjükkel szóbaállhassanak.

Mert ha a választó közönség hallgat, a képviselő azt hiszi, még ha hazaárulást követne is el, hogy választói beleegyezésével tette. Ne hogy ezt higyjék fülökbe kell dörögni: számoljatok.

Kun Pál.

Magyarország a világkiállitáson.

— Saját levelezőnktől. —

(Dreher — Beregszászi — Schunda — Hoffmann Károly Ignácz.)

Páris, máj. 29.

Mult alkalommal már láttuk, mit tartalmaz a magyar kiállitási osztály első terme, melyet akkor eléggé terjedelmesen irtunk le. Azóta azonban jöttek uj tárgyak is, de különben is maradt fenn egy szekrény, melynek tartalmát érintetlenül hagytuk, a melyeket tehát ez uttal fogunk ismertetni s azután tovább megyünk a második termet szemlélendő meg.

Ha egyik tisztelt kiállitónk, Dreher ur, orvosi egyetemünk mütő eszközeinek készitője olvasta azon közleményemet, melyben azt irtam, hogy csupán egyetlen kiállitónk akadt, ki orvosi müszereket mutatott be mint „hazai készitményeket" nem tudja mire vélni, hogyan lehet az, hogy az ő diszes és nagy számu müszerei annyira kikerülték figyelmemet, hogy azt csak észre sem látszottam venni, s csak egy szóval sem emlitettem. Megnyugtatására most ennek magyarázatát kell adnom, a mely annyiban áll, hogy csupán ma csomagolták ki, s tették egy diszesen aranyozott fekete fa szekrénybe ezen fényes acél tárgyakat, melyek már messziről felénk villognak, s a melyek által ismét egy fokkal emelkedett a magyar kiállitás értéke.

Minthogy azonban e tárgyak a negyedik számu terembe lettek elhelyezve, ennélfogva részletes leirásukat majd csak akkor fogom eszközölni, ha a sor rájok kerül.

Maradjunk egyelőre az első terembe, hová a napokba két szép tárgy érkezett, t. i. Beregszászi, a hazaszerte ismert zongora készitő müvei, melyek a terem jobb oldalán felállitott álványon vannak elhelyezve a már emlitett Schunda-féle czimbalomtól jobbra és balra. Sima feketefából készült kitünő hangszerek ezek, minden faragás nélkül, jóllehet ezek ma már, az efféle munkákon csaknem elmaradhatlan kelléket képeznek, s bár mondom a zongorák ellen kifogásunk nincsen, mindazonáltal meg vagyunk győződve, hogy ezek nem kiállitási darabokul készültek, hanem nagyon valószinü, hogy azokat Beregszászi ur, sok jó zongorája közül mint a legkitünőbbeket kiválasztva, mint látszik az utolsó pillanatban küldötte el kiállitásunk gazdagitására, mert hiszen, hogy ha idejekorán készül vala a többi kiállitókkal való versenyre, bizonyára oly müdarabokat lett volna képes küldeni, mely első sorban állott volna a többiek mellett, mig igy, bár megállja helyét, de kitünni különösen nem fog.

Schunda budapesti hangszergyárosunk tárgyait multkor érintetlenül hagyván, a legjobb alkalom kinálkozik most, midőn különben is hangszerekről szólunk, azokról, a mennyit lehet megemlitenünk.

Éppen a második terembe nyiló széles bejárat jobb oldalán áll e nevezett kiállitónk magas szekrénye, melyben tizennégy darab van helyes beosztással elrendezve. Ezek legnagyobbika egy gordonka, melytől balra egy jókora viola lóg a szekrény hátsó falán, mig a másik felől hat hegedü van egymás mellé felakasztva. Van itt még 5 darab különféle rézhangszer, valamint egy klarinét is, a melyekről sajnálatomra bővebben szólani nem tudok, mert sem klarinétos, sem trombitás nem vagyok s igy birálásukba belékontárkodni nem akarok.

Már most oly tudattal léphetünk a második terembe, hogy emebben itt minden megtekintésre érdemeset lattunk, megismertünk s megbirálásához lehetőleg hozzászólottunk.

Vegyük szemügyre tehát, mit tartalmaz következő kiállitási helyiségünk. Ez egy tágas terem, mely a rajta keresztül haladó s egymást keresztező keskeny folyosó, és az egész magyar osztályt áthasitó szélesebb ut által, négy részre van felosztva.

Ezek közül, a velünk szemközt és jobbra eső negyedben láthatjuk a legérdekesebb darabokat, Hoffmann Károly Ignácz, ki német neve daczára, legjobb magyar iparosainknak egyike, állitott itt ki oly sikerült tárgyakat, melyek ittlétének csakugyan örvendhetünk. Ő lévén az egyedüli, ki házunkból kárpitos munkákat küldött a kiállitásra, nem vagyok oly helyzetbe, hogy azokat más belföldi készitményekkel összehasonlithassam, de anynyit saját tapasztalatomból tudok, hogy e butordarabok, mind a forma tekintetében, mind pedig a szinek összeállitásában s az egész kivitelben, — miként azt a bécsi kiállitók maguk bevallották, — felülhaladta az osztrák kárpitos munkákat, a mi pedig a franciákét illeti, ezekkel legtöbb tekintetben versenyképes. Hoffmann kiállitása három kis csoportot képez, melyeknek egyike 4 gyönyörü darabból áll, ugy mint egy kényes rózsaszinü Shaise longból — hosszukás nyugszék; gombokkal sürüen levarrva, a melyek között kiemelkedő szövetre, mindenütt egy-egy remek virágcsokor van selyemből kihimezve, mikről főleg azt kell megjegyeznem, hogy e müvészileg készült fáradságos munka szintén magyar készitmény. A Shaise long alja körül válogatott szinü gazdag selyem rojtok lógnak alá. Ehez tartozik egy kis asztalka, mely nem annyira használatra, mint szoba diszül szolgál, teljesen bevonva még lábait sem véve ki — sötét veres atlaszszal. Mögötte egy aranyozott faju széles ülőke áll, melyet három izletesen elhelyezett tengerszinü vánkos tarka, mig maga a butor szövetje hasonló az imént leirt nyugszékéhez. Megemlitésre érdemesek ezen még a XIV-dik korabeli gazdag himzések, melyek e darab értékét rendkivül emelik. Végre e csoporthoz való még egy kis női tabouret aranyos lábakkal, rózsaszin párnázattal, mely kék csikos, arany virágokkal átszőt kis takaró van reá boritva.

A második csoport még csaknem érdekesebb. Itt egy régi római stylü fa sztalt s ehhez egészen hasonló két széket szemlélhetünk, melyek mindenike két széles lábon áll; oldalaikon szingazdag festményekkel. Az asztalt egy rézveres szinü bársony antique teritő fedi, a mely oly sikerült mü, hogy a szakértők figyelmét mindjárt az első pillanatban nagymértékben letudja kötni. Széleit havanna szinü himzésekkel diszitett széles burdur ékesiti, a melyhez hasonló szinü szövet boritja a mellette álló kis székeket is.

Nehogy unalmassá váljék e különben igen szép darabok egyhangu leirása, ezuttal megszakitom azoknak ismertetését, a legközelebb azonban folytatván azt.

K. Gy.

Madrid, május 25-dikén.

— Saját levelezőnktől —

Belföldi zavaraink elvonják figyelmünket a külföldtől, pedig azt hittük, hogy minket is meg fog hivni Európa azon nagy szabadsági ünnepélyhez, melyet megülni készül az által, hogy a zsarnokok garazdalkodasait korlátolja. De hijába! Spanyolországra egy nehéz átok sulyosodik már századok óta, mióta II. Fülöp, azon vészes emlékü sötét csarnok, ki két világrészben vérrel és tüzzel irta meg saját országlása történelmét, Spanyolország soha sem tudott többé fölvergődni azon sötétségből, melyet a papság árasztott el ezen szerencsétlen országban.

Azt hittük most is, hogy miután a nemzet erélyessége által a Carlismus le van verve, miután egy ideig oly jó táviratok és hirek érkeztek Cubából a felkelés elnyomásáról, hogy Spanyolországnak ideje marad reorganisatióra, mert Franciaország nagyszerü példája minden spanyol ember szivét azon vágygyal tölte el, hogy nagy szomszédjához, ha nem is hasonlithat, de legalább közelébb juthasson és épen akkor hoz be a kormány egy törvényt mely Spanyolországban általános indignatiót keltett, annyival is inkább, mert a spanyol lakosság példabeszéddé vált szegénysége ezen törvény keresztülvitelet majdnem lehetetlenné teszi.

Barcellona nyilt felkelést kezdett a kormány ellen. Ezen oppositio nem csak a kormányra, hanem magára a királyra nézve is válságossá lehet. A forrongás ott — Spanyolország 3-dik városában — már hónapok óta tart és semmi kilátás arra, hogy azt lehesen csillapitani. A városi tanács egy igen gyülöletes rendszabályt hozott be, midőn a légszeszre nagy adót vetett. Az egész lakosság, gazdagok és szegények egyiránt, tiltakoztak ezen adó behozatala ellen, a városi tanács pedig nem akart engedni, nem maradt egyébb hátra, mint tettlegességekre vetemedni. Eleinte apróbb nagyobb zendülések voltak, de ezeket fegyveres erővel leverték és igy csak egy mód maradt hátra a szenvedőleges ellentállás. Mint 1848-ban a velenczeiek és milanoiak összebeszéltek, hogy nem fognak többé szivarozni, ugy itt nem akarnak légszeszt használni. Valamennyi bóltot már naplemente előtt csuknak be és oly házak előtt, hol légszeszt fogyasztanak, a nép összegyül és kiveri az ablakokat. A gáztársaságok vesztesége naponként több száz dollára megy. A város kormányzója megkisérlette a bolttulajdonosokat rábirni boltjaiknak gázzali kivilágitására, de a sajtó ellene müködött. Most a mozgalom nő még a ministerium ellen is, mely a kormányzót támogatja. Itt Madridban e miatt a cortes-ülésben igen viharos jelenetek voltak, melyeknek Silvete elnök csak ugy vethetett véget, hogy az ülést bezárta. Isten óvja Spanyolországot egy belháborutól, mert ezt a szegény osztályok kezdendik.

C . . . Oszkár.

Angol-orosz előleges egyezkedés.

A „Globe" rendkivüli kiadása szerint a congressus összejötte végképen elhatároztatott, s Oroszország és Anglia uj megegyezésre jutott a következő pontokra nézve, melyek a congressus eldöntésének fognak alá vettetni.

I. Két bolgár tartomány alakittatik; az egyik a Balkántól északra külön fejedelem alatt és a másik a Balkántól délre, de nem érintve az Aegei tengert. Ez utóbbi élén keresztény kormányzó, s az angol gyarmatokhoz hasonlóan szervezett kormány álland. Ez utóbbi tartomány nevét a congressus állapitja meg.

II. A török csapatok kiüritik ez utóbbi tartományt s nem térnek többé oda vissza.

III. Anglia sajnálja Bessarábia retrocessióját, de nem ellenzi azt.

IV. Anglia fenntartja magának a jogot, hogy a congressuson a Dunára nézve nemzetközi megállapodásokat vitathasson meg.

V. Anglia Batum birtokát nem tekinti okul az ellenséges föllépésre. Oroszország megigéri, hogy határait Azsiában nem fogja előbbre tolni.

VI. Oroszország Anglia kivánatára Bajazidot visszaadja Törökországnak, a miért ez viszont Kotour tartományt Perzsiának engedi át.

VII. Oroszország megigéri, hogy a pénzbeli hadi kárpótlást nem területi átengedés utján törleszteti s azon igényekbe sem avatkozik, melyeket Anglia mint Törökország hitelezője ez ellen emelni fog. A fizetés kérdését tárgyaltatni fogja a congressus.

VIII. A congressus intézkedéseket teend, hogy Epirust, Thessaliát és a porta többi görög tartományait reorganizálja.

IX. Oroszország beleegyezik abba, hogy a Dardanellák átjárására nézve a statusquo fenntartassék.

X. Anglia azt fogja a congressuson inditványozni, hogy Bulgáriát Európa szervezze ujra és európaizálja; vita tárgyává teendi Bulgária occupátióját Oroszország által s az orosz csapatok átvonulását Románián.

---

tyájából, nem törődött, ha akárhány is jött egy szinből, makkból, zöldből, pirosból. Az a piros szin, melyet ott látott a kis Emilia arczán, jobban elfoglalta a kezében levő összes szinnél.

„De derék leány, — beh jó gazdasszony és milyen jó asszony lesz belőle idővel."

A komiszárius titokban előpislongatott a jövőbe s ugy tetszett, hogy ha ő nem is találta meg a boldogságot, melyet lidérczként üzött, és mely lidérczként futott elő, legalább Károly fia boldog lehet. Ő részéről rosz asszonyra talált, ki meg nem becsülte s ott hagyta őt a faképnél, de Károly fia, ha ugyan reá hallgat, olyant fog választani, kivel bizonyára megelégedett lesz.

Habicht biztos ur egyenesen a kedves Emiliára gondolt, ki már is oly okos, körültekintő, takarékos, mintha felnőtt leány volna. Az igaz, még csak tizennégy éves; no de még az ő Károly fia is csak gyakornok a financz-direktiónál. Mikorára a kis Emilia egészen fölcseperedik, addig Károlyból is lesz valami officziális. Takarékosan, jó gazdaszszonynyal a háznál, tisztességesen megélhetnek a fiatalok.

A szatócs, ki még csak a negyvenedik évét töltötte be, komolyan kezdte sajnálni, hogy ily korán született a világra. Valóságos ternónak tartja vala, ha vagy tizenöt évig várhatott volna születésével, most oly takaros, angyali leánykát szerezhetne meg feleségül, kihez hasonlót még nem hordott a földteke.

Természetesen igy, negyven évvel, igen merész reménységének kellett volna lennie, hogy hóditásában bizzék. Emilia ugyan szerette mind a szatócsot, mind a biztos urat, kik édes atyjának kebel barátai voltak, de szerelemre ugyan nem fakadt volna irántok ártatlan szivecskéje.

Bolondság, bolondság! kiálltott föl olykor a szatócs, és az üres viszhang vissza kiabálta neki zajosan: Bolondság, bolondság!

Werner Ágoston zongoramester ur, ha látta egyedül, magánosan növekedni szép leánykáját, szive erősen elfacsarodott. Nem maradt egyébb vigasztalása, minthogy elmondogatta magában: Még sem oly nagy baj, ha a leánygyermeknek anyja nincs. A mamák elkényesztetik gyermeköket, sokat megengednek nekik, elnézők gyöngéik iránt. Ha Emiliának nélkülöznie is kell az anyai gondoskodást, gyöngédséget, annál nagyobb önállóságot, szilárdságot fog nyerni. Nem érzi magát soha elhagyatva, gyámoltalanul.

Parányi vigasztalásnak megjárta. Komolyan ugy sem hitte el neki senki; legkevésbbé önmaga.

A meggyujtott gyertya-láng, ha az ut közepére teszik is, ég, ég, tisztán, fényesen; csak szél ne jöjjön, s föl ne döntse a gyertyaszálat, mert akkor vége egyszerre a tiszta fénynek is.

(Folytatása következik.)

A hajóvesztők.

REGÉNY.

Irta:

Rochefort Henrik.

(13-ik folytatás.)

A Monard fiu.

Ezen ismeretlen, kit Trivulce szép szeretője magához rendelt, hogy tanuk előtt jól el kinozza és, mint lepkével teszik a gyerekek, tüvel a falhoz szurja, ezelőtt félévvel először mutatta magát a házmester előtt, bal kezében Biaskint hordva mindenét magával egy asztalkendőben, melynek négy szögét göresre kötötte. Az egész csomag alig volt nagyobb, mint egy gyermek ballon s legfeljebb egy pár ing lehehetett egész tartalma.

A házba jöttekor nem mutatkozott válogatónak szállás dolgában, egy kis szobát vagy kamrát, vagy bármi kis zugot kivánt bérelni, ágygyal és asztallal, már a széket fényüzési czikknek tekintette, mert hisz ágyon ülve is lehet irni. A házmester épen nem volt honn és neje helyettesité őt. A szállást kereső fején oly föveget viselt, mely papi hivatásra emlékeztetett, öltönye felálló galléru és egy sor gombbal volt ellátva, azonnal észre lehete venni, hogy valamely papnöveldéhez tartozik. Ezen több mint egyszerü öltözet a házmesternőnek annyival is inkább feltünő volt, mert ahhoz nem volt szokva, minthogy eddig csak gazdag város részekben volt otthonos. Eszébe jutott, miszerint e ház hatodik emeletében létezik még egy kis padlás szoba, melyben nem rég egy száraz dajka lakott, ki néhány hó előtt eltünt és házbér fejében hátra hagyott egy vas ágyat, egy megyfa szekrényt, egy felhajtható táblaju asztalt és egy kis vas kályhát.

Házmesterek és házmesternők nem tartják méltóságukon alóli dolognak az olyan szállásokat, melyekből a lakók bucsuzás nélkül elköltözködnek az ott maradt butorokkal együtt ujra bérbe adni, a nélkül, hogy erről a haztulajdonosnak vagy a rendőrségnek jelentést tegyenek. Azon tisztelet, melylyel a házmesternők a vallás szolgái iránt viseltetnek, arra ösztönözte a ház nőstény cerberusát, hogy nem tudakozódott, vannak-e ajánló levelei a keresőnek és csakhamar meg lett az alku köztük, huszonnégy frank szállásbérre, melynek fele előre volt fizetendő.

Mounard Gabriel, midőn Párisba érkezett, nem volt több mint tizennyolcz éves, a verduni papnöveldéből harmadik osztályu kocsin jött vasuton a fővárosba és még azt is sajnálta, hogy nincs negyedik osztály, annyira szivén feküdt azon negyvenhárom frankkali gazdálkodás, mely egész vagyonát képezte. Szülői paraszt emberek voltak, kikkel életét töltié serdült koráig, anyjától kápott ütlegek és apjától odadobott száraz kenyér közt, melyet az sokkal szükébben mért rá mint anyja a száraz fát hátára. Midőn a szülők fiokat ezen koplaltató és testgyakorló rendszer által eléggé megjuhászszodottnak tartották, igy szóltak egymáshoz:

„Papot kell csinálnunk belőle."

Álmukban falujok plébánosának látták őt s gondolák, hogy jó lesz öregségükben nála tölteni vég napjaikat, mindazon jótéteményeik visszafizetése fejében, melyekkel őt gyermek korában elárasztották, hiszen, igy okoskodtak, ezt ugy sem a magáéból, hanem plébániája jövedelméből, és igy falkája erszényéből fogja nyujtani. Ezen programmjuk valósitása czéljából csekély jövedelmükből megtakaritottak egy kis pénzecskét, melyet egy ócska, repedezett vajköpülőnek fenekére temettek, és mielőtt egyetlen gyermekét a verduni őapnöveldébe küldené, Mounard anyó fiának egy alacsony rakás tallért mutatott, melyel első negyed évi diját fizetheté s rettentő hangon igy szólott magzatához, „Látod-e, mennyibe kerülsz nekünk, te kis szörnyeteg; ha nem jól találod magadat ott viselni, akkor vigyázz magadra, mert ezután lesz csak a hadd el hadd!

Ilyenforma bucsuztatással küldették el őt a papnövendébe, hol négy egész évig magolta a latin nyelvet, a nélkül, hogy csak szuszszanna. Enynyi szorgalom már mégis jutalmat érdemelt. Egy szép nap reggelen székbe ültették s feje tetejéről egy tallérnyi nagyságu foltocskát kiberetváltak hajából. Minden arra mutatott, miszerint a mennyek országa nemsokára közbirtokosává fogadja őt is, midőn a kaján sors, mely mindig csak félszemmel alszik, ezen épületes és sokat igérő jövő elibe egy magas és széles sorompót eresztett alá. Berangernek valamely trétás dala valahogy ibecsempésztetett a szent épületbe és a bünöst nem lehetett felfedezni, minek következése az lőn, hogy az egész osztály, melyhez az ifju Mounard tartozott, börtönbe került mindaddig, mig a vizsgálat folyt, melynek teladata volt a csempészőt kifürkészni.

Ezen fiatal növendékek egész szórakozása abból állott, hogy bezáratási idejük alatt kinézhettek az ablakon, mely egy apró marhától lakott udvarra vezetett, ezen állatok lévén a növelde igazgatójának tulajdona. Unalmukban a foglyok azon gondolatra vetemedtek, hogy egy az intézet tulajdonát képező seprőnek nyelét hatalmukba keritsék, arra egy dróthurkot kössenek és csalétkül egy darab grói sajttal horgászszák fel magukhoz a növelde igazgatója csibéit.

Egy cochinchinai tyukon rajta vesztettek. Midőn ezen szárnyas lábai alatt nem érzett többé földet s önkénytelenül, anélkül, hogy szárnyra kelne, magasra emelteték, oly zajt csapott, hogy egyik intézetbeli szolga, a foglyok szobájába rontott, hol az asztal alatt három szárnyasnak hulláját találta, melyek meg egészen melegek voltak.

A politikai vétség most egy fenyitő törvényszék elibe tartozó bün által megsulyosodott. Az igazgató dult fult és szigoru példát akart mutatni. Mindenekelőtt több plébános társainak meghivó leveleket küldött szomszéd falvakba a három tyuk elköltésére, Gabriel szüleinek pedig tudtára adta, hogy fiokat, ki a növendékek sorából ki lőn törölve és elcsapva, ismét nyakukra küldi két bün-társával együtt, mint tiltott dalok árusait és fiatal tyukok orzóit.

Midőn Gabriel magát a szekérben látta, melyben születése helyére készültek őt tolonczozni, midőn apját fenyegető állásban képzelte, kinek szép álmai ingyen szállás és élelmezésről igy mentek füstbe, bizonyos lázás hidegséget érzett, mintha jeges tenger simitotta volna végig hátát és anélkül, hogy még tovább is elmélyedjen e rémes sejtelmek folytatásába, a kocsisnak megfizette az egy kilometernyi fuvarbért, leugrott a kocsiról és magához kérte podgyászát, mely közt voltak tankönyvei és azon füzetek, melyeket jutalmul kapott szorgalmáért.

Igy jutott Verdunbe batyujával kezében és azonnal egy ódondász könyvárus boltba ment, kit valamennyi egyház atyával, szentek életével és más ima könyvekkel kinált meg. Az ódondász az egész könyvtárt negyven frankon vette meg, ennyit kinált maga alkudozás nélkül, és Gabriel nem késett ez ajánlatot elfogadni, s még uti böröndjét is ráadással három frankért nálla hagyta.

Egy negyed volt háromra. 3 óra 17 perczkor egy vonat indult Párisba. Gabriel oly sebesen futott a vasuti állomásra, mint azt neki méltósága és papi öltözéke engedék, és miután huszonhat frankot fizetett a jegyért, belépett azon váró terembe, melyet a szegényebb osztályu utasok szoktak megtölteni.

Összevissza kutatta zsebeit; még tizenhét frankja maradt meg, melylyel senkinek sem tartozott, négy inge, öt zsebbevalója és két asztalkendője. Még soha életében nem volt ily gazdag, soha sem érezte magát boldogabbnak. Kész lett volna magáévá tenni azon mondatot, melyet sok diák emlékkönyvében találhatni:

„Egy tizenhat éves ifjura nézve nem létezhetik boldogitóbb érzés annál, mint mikor kicsapják az iskolából."

Minthogy pedig Gabriel tizennyolcz éves és azon intézet, melyből kicsapták, papnövelde volt, kellemes érzésének is meg kellett háromszorozotatnia.

(Folytatása következik.)

Junius elsejétől kezdve uj előfizetést nyitunk az „Egyetértés“-re, azért figyelmeztetjük és kérjük tisztelt előfizetőinket, kiknek előfizetésük május hó végével lejárt, hogy ujabb megrendeléseiket m i e l ő b b megtenni méltóztassanak, nehogy a lap küldésében fennakadás történjék.

Előfizetési árak:

Junius hóra	—	1 frt 80 kr.
Junius—julius	—	3 frt 60 kr.
Julius—augusztus	—	5 frt — kr.
Junius—november	—	10 frt — kr.

Lapunk m i n d e n n a p, tehát hétfőn és ünnepek után következő napokon is megjelen.

Az előfizető nevének, czimének, lakhelyének s az utolsó postának tisztán s olvasható kiirását kérjük, hogy a lap szétküldésében hiba ne történjék.

Régi előfizetőink legczéliszerűbben cselekszenek, ha czimszalagjukat a postautalvány szélére ragasztva beküldik a kiadóhivatalnak.

☞ *Az előfizetési pénzek és postai utalványok Budapestre az „Egyetértés“ kiadóhivatalába (himző utcza 1 szám alá) küldendők.*

Az „Egyetértés“ kiadó-hivatala.

UJDONSÁGOK.

— **Lapunk mellékletén találnak olvasóink egy p á r i s i l e v e l e t, a magyar d e l e g a t i ó külügyi bizottságának tegnapi üléséről szóló tudósitást, az i p a r o s i t j u s á g h o z intézett felhivást, a t ö r v é n y s z é k i csarnokot, a közgazdasági rovatot, a n y i l t é r t, budapesti s z i n l a p o k a t s az „E g y b ü n t ö r t é n e t e“ tárczánk folytatását.**

— Személyi hir. Széll Kálmán pénzügyminiszter ma reggel Bécsből visszaérkezett.

— Csemegi Károly államtitkár az uj büntető törvénykönyv végleges kihirdetése alkalmából a Szent-István-rendjelt kapta. — Megérdemelte.

— Országos közintézet Czegléden. A kormánynak régebbi terve már a Lipótmezei tébolyházon kivül még egy hasonló országos intézetet emelni s ez iránt több vidéki várossal, leginkább pedig Pozsonynyal folytatott tárgyalásokat. Hanem a pozsonyiak addig-addig késedelmeskedtek, mig végre is megnyerte az intézetet más, és pedig nem egyéb, mint Czeglédváros, mely szintén megkérdeztetett, hogy mily feltételek alatt engedné át a szükséges 20—22 hold területet: azt mondja, hogy ingyen. Az a kiszemelt föld pedig az egyház-felekezetek tulajdona, a mennyiben az egyes czeglédi felekezetnek az utolsó tagositáskor a város kezéből nagyobb területeket kaptak közczélokra, papok és tanitók javádalmazására, egyéb egyházi czélok istápolására s temetőkre. E földek a lehető legjobb helyen, közvetlenül a város alatt, a vasut tőszomszédságában, szép sik talajon feküsznek. A város felszólitotta a felekezeteket, miképátengedik-e a kivánt földet, s mily áron? Minthogy a földek temetőnek nem a legalkalmasabbak, vasuton kellvén hozzájok keresztül járni, s minthogy uj temetőkre a felekezeteknek csak még évtizedek mulva van szüksége: egyház-tanácsuk elhatározta, hogy a temető-földet az országos czélnak átengedik; a lutheránusok holdanként 300, a reformatusok holdonként 200 frtért s a katholikusok cserélnek egy más alkalmas területért; s ezt a város tegnapi közgyülésében terjesztették elő. A város a föltételeket tudomásul vette s tegnapi közgyülésében kimondotta, hogy a felekezeteket a kivánt módon kielégiti, m a g a p e d i g a k o r m á n y n a k i n g y e n ajánlja föl, mert egy nagy országos közintézet fölállitása csak a városnak szolgál emelésére. Azt hisszük a kormány ez ajánlatot nem habozik elfogadni.

— Zászló-szentelési ünnepélyt tart a miskolczi dalár-egylet. A ünnepély három napra fog terjedni: az első napon fogadják és elszállásolják a vidéki vendégeket, este diszhangversenyt rendeznek és szini előadást, szinre kerül a „Nyolczadik pont,“ melyben közreműködnek Bénisz Bertalan ur, Bizony Vilma és Kahle Bella kisasszony és Simon István ur. Másnap lesz a zászló-szentelés, délután az önkéntes tüzoltók nagy gyakorlata és hétfőn társas kirándulás a görömbölyi Tapolczára, ott közebéd és pompás tánczmulatság.

— Magyar irók szerb nyelven. A Kisfaludy-társaság titkárát Hadsics Antal, a társaság kültagja következőkről értesiti: Ujvidék, 1878. május 6-án. Igen tisztelt titkár ur! Arany János koszorus költőnk „Murány ostroma“ költői elbeszélésének tagtársunk Jovanovics János által szerb nyelvre eszközlött s az Ujvidéken székelő szerb „Matieza“ irodalmi társulattól jutalomdijjal kitüntetett fordását van szerencsém a Kisfaludy-Társaság számára megküldeni azon megjegyzéssel, hogy Jovanovics, a képzelem nagy termékenysége s a nyelv egész ereje, bája dolgában irodalmunkban páratlanul álló költő, r i t k a h ü s é g g e l a d t a v i s s z a a „magyar“ ballada teremtőjének e szép költeménye hangjat, alakját, anyagát, eszméjét, egészen azon értelemben, ugyanannyi nyelvi, nemzeti és uri sajátságokkal, és ugyanazon alaphangulattal, olyannyira, hogy e müfordítás olvasása nem kisebb és nem más gyönyörérzetet kelt az olvasóba, mint az eredeti. — Nem különben van szerencsém a Kisfaludy-társaságnak megküldeni „T a r k a v i l á g“ czim alatt épen most megjelent novellafüzért, melyben Jókainak tiz válogatott s általam szerb nyelvre forditott nevellája foglaltatik. stb.

— Krátky János röpirata, a „Szózat“ junius 8-ikán (pünkösdre) fog szétküldetni az eddig jött és addig érkező megrendelőknek. A „Szózat“ a tervezett harmadfél iv helyett t ö b b m i n t ö t n a g y i v r e t e r j e d. Késlekedését az életrajzi adatok összeszedésével járó nehézségek okozták. Ez é l e t r a j z o k k ö z ö t t p á r t u n k n e h á n y s z e r e p l ő f é r f i á r ó l v a n n a k o l y a n a d a t o k, a m e l y e k e d d i g t e l j e s e n i s m e r e t l e n e k voltak, mig másrészök helyreigazitást képez némely eddig hamisan megjelent részletek ellen. A képeket Haske és Szabó rajzolta s Pollák metszette; a nyomdai részt pedig Fanda József végezi. A röpirat igen diszesen van kiállitva.

— Az „Athenaeum“ szokásos évi lakomája és tavaszi kirándulása, melyeket az „Athenaeum elnöke szokott rendezni szt.-lőrinci tusculanumában, tegnap ment végbe. — Nagy társaság gyült össze az Athenaeum igazgató tanácsosai és iróiból. Ott voltak Kandó Kálmán, Vérey József és fia Kálmán, Ghyczey Samu, Gregust Agost, Urváry Lajos, Halász Imre, Vadnai Károly, Tóth Kálmán, Ágai Adolf, báró Kaas Ivor, Szilágyi Sándor, ifj. Ábrányi Kornél és Emil, Földi Géza, Acsády Ignácz; — s a további meghivottak közöl gr. Lónyay Menyhért, Királyi Pál, Fraknói Vilm. stb. A társaság a reggeli órákban indult, s a délelőtti órákat Cséry Lajos minta-tehenészetnek szemlésével töltötte el, bámulva a berendezés, és a kitünő hollandi, sveiczi, és angol teheneket. Élénk társalgás és kerti séták után következett a pompás lakoma, melyben a magyar konyha virtuósitása tündökölt, s hatását fokozták a kitünő borok. A felköszöntések sorát Ghyczey kezdte meg, éltetve a szeretetreméltó háziasszonyt, azután Fraknói Vilmos éltette az Athenaeumot, s elnökét Cséry Lajost, Királyi Pál gróf Lónyayra emelt poharat; utána Tóth Kálmán köszönté fel az „Athenaeum financziminiszterét“ Vérey Józsefet, Cséry Lajos szép toasztban ivott Lónyayért, melyre Lónyay válaszolt és Cséryt éltette, mint a kinek szerencsés tevékenysége és fáradhatatlan buzgalma mindent felvirágoztat a mihez fog; szóltak még Gregusz Agost, Királyi Pál másodizben Dániel Ernőnét (a házi ur leányát) köszöntve fel. Ebéd utána társaság egy része, természetesen rózsás hangulatban a kuglizó körül csoportosult és vidám tréfák közt mulatott az ozsonna idejéig; s az ott levők csak a nyolcz órai vonattal tértek haza a fővárosba, mindnyájan azzal az impressióval, hogy ennél rövidebb napjuk az egész esztendőben nem volt.

— Dr. Miletics Szvetozár ellen a legfőbb itélőszék által hozott itélet ma lett kihirdetve a fenyitő törvényszéknél. Tizenegy órakor a tanács összeült. Elnök Bogisich Lajos kir. tanácsos, törvényszéki alelnök, birák Lászy és Nedeczky voltak. A kir. ügyészséget Rakovszky képviselték. Bevezették dr. Miletics Szvetozárt, ki meghajtva magát komor arczczal hallgatta végig az elnök által felolvasott itéletet és annak indokolását. 11841 számot visel az ügydarab. A kir. curia tudvalevőleg helyben hagyta a kir. tábla itéletét az meg a kir. törvényszék által 1878. január hó 15. hozott itélet megerősítése mellett vádlottat 1876. julius hó 5-ik napjától számitott öt évi börtönbüntetésre itélte. A curia itélete május 9-kéről van keltezve Fabry és Osztrovszky által alá irva. Az indokolásban különös sulyt fektet a Belgrádban elhalt Timarcsevics János hittel megerősitett s a n.-becskereki törvényszék előtt tett vallomására — nem látva ezt megdöntve — sőt megerősitve a Belgrádon történt visszavonás által is, mely visszavonást a curia külnyomás jellegünek mondja ki. Elnök kérdi: megértette az itéletet? — Dr. Miletics (német nyelven.) Miként az előző két itélet közlése alkalmával — ugy ez alkalommal is kijelentem, miszerint tökéletesen ártatlannak tudom magamat. Tartózkodom érzelmeim nyilvánitásától családom iránti tekintetből fentartva magamnak további lépéseket a per ujitása körül. Egyelőre azon kérelmemet terjesztem elő, sziveskednék az itéletet kezeimhez juttatni — nem különben az összes iratokat és a végtárgyalási jegyzőkönyvet betekinteni kérem, hogy uj bizonyitékaim iránt tájékozást szerezhessek, s egyszersmint az országgyülés elé terjeszthessem ez irányban sérelmeimet. — Elnök: Az itélet másolatban kézbesitettik önnek, egyébb kérelmeivel a kir. ügyészséghez forduljon, a hol ezek körül intézkedni fognak, — Miletics meghajtotta magát és az őr által kisérve távozott.

— A czimbalom a kiállitáson. A párisi kiállitás alkalmából Balázs Kálmán zenetársulata is (Fata párisi sörcsarnok tulajdonos által szerződtetve) Párisba utazott. Ezen társulathoz tartozik a két Pintér testvér hirneves czimbalmos, kik a kiállitás helyiségében a Schunda által kiállitott két czimbalmon együttesen fognak naponta néhány kiváló zeneművet előadni, melyeket Schunda még elutazásuk előtt betanittatott.

— Majális Pápán. Veszprémi levelezőnk irja: „A szerencsés véletlen e hó 25-én Pápára vitt, hol meghallám, hogy a város és vidéke szine java Ugodra ment az ezen napon a vadkertben tartott „deák majálisra,“ én is kaptam az alkalmon. Nem is bántam ezt meg! Gyönyörködhettem, az erdő közepén viruló szebbnél szebb élő virágban. Már a helyiség választása, de az egész kedélyes ünnepélynek ügyes rendezése körül meglátszott, hogy ahoz értő ügyes fiatalokat szemeltek ki. — Ifjaink igen jól viselték magukat s Cseresnyés (pápai hires zenekar) ugyancsak kizzasztották a sok csárdás ujrázással, de ez kifogott rajtuk, mert még tovább is huzta, mint kivánták. A jelenvolt sok szép közül egyik rendező szivességéből (magam ismeretlen lévén) a következő bájos hölgyek neveit jegyezhettem fel: Takács Irén (Noszlop), Ajkai Szerén, Kemény Ilona (Vad), Bermüller Vilma, Pósa Antonia, Zink Luiza, Koller Róza, Kluger k. a. (Högyész), Kolozsváry E., Frank Gisella, Graf nővérek, Veigang Irma, (P. Teszér) Takács nővérek (Mesteri, Vasmegye) Töreky nővérek (Vita, Zalamegye) Mányoky nővérek, Henszler nővérek (Ugod) Polgár nővérek (Ugod) Kovács Vilma kisasszonyok; a szép asszonyok közül; Nikovinyi Ödönné, Antal Gáborné, Zarka Dénesné, Voita Adolfné. — A kedélyes mulatság a jelenvoltak emlékében sokáig maradand.

— Nagy kártyabélyeg hamisitás. Mint már emlitettük a pénzügyőrség két helybeli czég által elkövetett kártya bélyeg hamisitást fedezett fel. Ma már a pénzügyi igazgatósághoz t ö b b e z e r t u c z a t, hamis bélyeggel ellátott kártya érkezett Bécsből és Erdélyországból. A vizsgálat a pénzügyi igazgatóság által befejeztetett, és az ez ügyben k i k ü l d ö t t két szakértő egyhangulag a hamisitást megállapitatta. A vizsgálat folyama alatt kiderült az is, hogy az illető két czég csalárd eljárásuk biztosabb folytatása czéljából a pénzügyi igazgatóságot tévutra vezette és minden hóban többször küldött az illető hivatali helyiségbe kártyákat bélyegeztetni. Természetes, hogy ez a gyártott czikknek csak legkisebb része volt. Csak igy volt lehetséges a hamisitást feltünés nélkül éveken át üzni és az összeg, mellyel az állam károsodik nem csekély, a mennyiben mint tudva van, mindenik játék kártyára 15 kros bélyeg ütetik. Az olcsó kártya gyárosoknak mesterséget most már beszüntették és velük szenved egy helybeli trafikus is, ki a hamisitott kártyák eladásával nagyban foglalkozott.

— Hallatlan brutalitásról ir a „B. Értesitő“. E szerint tegnapelőtt Ujpesten Brandenburg nevü péksegéd lakására beállitott egy végrehajtó három pandurral, s noha a péksegéd azt kérte, várjanak kis félórát, mig a gazdájához elszalad a pénzt elhozni, az adóvégrehajtó mindent összeirt s a motyót szállitani is akarta, mit a péklegény kétségbeesett neje meg akart akadályozni; miért is őt a pandurok t e t t l e g bántalmazták és öklözték, rugdosták. — A nő épen 6 hónapos reményben van. — Az illető hatóságnak kötelessége tudomást szerezni ez ügyről.

— Keserves kura. A városligeti artéz kutnál reggelenkint oly nagy volt a kura-élvező közönség tolongása, hogy az ivásra jelentkezők közt lehetetlen volt igazságos sorrendet tartani. Most deszkaszálakból keskeny folyosót rögtönöztek a csurgó elé, melyen át az ivók csak egyenkint érkezhetnek az itatóhoz. Sokkal jobb volna, ha a gazdag forrás vizét több (4—5) csurgó-kuthoz vezetnék s aztán csekély dijért (mint most is teszik) mérnék ki a beteg emberiségnek a fővárosi alvilág nevét. A mostani rendszer mellett biz félóráig is eltart, mig az ember pohárhoz és gyógyvizhez jut, mi nem igen gyógyitó dolog az embernek, kivált ha — diletans beteg.

— A népszinház alap javára rendezett sorsjáték huzása, mint a polgármesteri hivatal és illetőleg a népszinházi bizottmány elnöksége értesit, junius 17-én okvetlenül meg fog történni, d. u. 3 órakor, a belvárosi régi városház tanácstermében.

— Háboruzunk! A gellérthegyi citadella ágyufülkéi eddig nagyobbrészt üresen bámészkodtak és csupán csak a bástya-védek tetején volt egy üteg jobb ágyu, mely azonban parádés alkalmakkor szintén c-ak magvatlan dörgő szavat hallatott. Hanem pár nap óta az összes ágyufülkékből t ö l t ö t t U c h a c z i u s o k néznek át a pesti oldalra, a város déli bástyáira pedig nagy kőmives lajtorjákon és elevátorokon hordják az anyagot a bástya mellvédek kijavitására. Tehát mégis meg leszünk védelmezve.

— Sport. „Kincsem“ tegnap megint futott. Más szóval megint nyert. A tegnapi 3-ik bécsi lóverseny a következő eredményel folyt le; A Maiden-Rennen 800 forintját br. Springer Gusztáv Aumonier-je nyerte meg, — második volt gr. Apponyi A. Peon-Grand Duchess kanczája. Az egész 1500 frtos dijban gr. Sztáray János Altonája első, gr. Apponyi A. Pfeil-je második. Az I. oszt. államdij 5000 frtját Blaskovics Ernő Kincsem-je vitte el (harmadik nyereménye a mostani bécsi versenyeken) gróf Apponyi A. Rococo-ja második, gróf Kinsky Octavian Herodes-e harmadik. A Claming-Stakerben gr. Eszterházy Miklós Ocari-ná-ja egyedül járta körül a pályát. Az akadályversenyen Polko kapitány Lazzaroni-ja első. Légyott második. A lovaglók akadályversenyébe 9 ló indult, báró Üchtritz Zsigmond Fanny Learje első, Baltazzi Arist. nev. Prince de Berg Neuvaine-je második, Máriássy főhadnagy Pull Devil-je harmadik.

— Megbokrosodott lovak. Iványka Oszkár lovai tegnap délután felügyelet nélkül állottak kocsiba fogva a Dunaparton. Egyszerre mind a két ló futásnak eredt, s a Mária-Valéria uteczán keresztül az „Európa“ szállodáig száguldott, melynek terassát összezuzták. Itt sikerült a lovakat megállásra birni, s igy szerencsére egyéb bajt nem okoztak.

— A szerdai csolnakversenyről szóló tudositásunk helyreigazitásául meg kell jegyeznünk, hogy a „Pogány“ evezősei, midőn a hullámok vizzel boritották el a csólnakot, a kormányos vezényszavára ugrottak ki a csolnakokból a Dunába s igy nem hagyták el „szabályellenesen“ csolnakjaikat.

Fővárosi ügyek.

— A főkapitányi hivatal ma költözött át a régi városház épületéből a hatvani utczai régi postaépületbe. Hivatalos működését holnaptól kezdve már itt folytatja a rendőrség.

— Az ördög árok épitésére felügyelő bizottmány azon javaslatát, hogy a Mauks-féle telek mellett lévő régi ördögárok rész kitisztitassék és mindkét végén befalaztassék, a főv. tanács elfogadta, s e munka keresztülvitelével Hegyi János épitőmester vállalkozót bizta meg.

— A középitési bizottság mai ülésén kezdte meg a budai részi vizvezetékére vonatkozólag beérkezett tervezetek tárgyalását. A mai ülés nagy részét a jury jelentésének felolvasása töltötte ki, mely szerint a mü kivitelétől a három pályázó hiányos tervezeteik miatt elutasitandó s egy végleges tervezet elkészitésével Wein vizv. igazgató bizatnék meg. Klein, az egyik pályazó (kit a főváros erre fel se szólitott) nyers hangon irt ellenbirálatot adott be a jury határozata ellen, melynek értékét elnöklő Gerlóczy alpolgármester a kellő mérvre reducálta. A kiépitendő vizmü administratióját a költségek fedezésére vonatkozólag érdemleges határozatot a bizottság majd csak a jövő ülésen hoz.

TÁVIRATOK.

DOVER, máj. 31. **A megfeneklett német páncélhajó a „Grosser Kurfürst“ volt, mely 4 perczczel a „König Wilhelm“-meli összelökődés után elmerült, az utóbbinek előrésze a viz vonal alatt erősen meg van rongálva. A „grosser Kürfürst fedélzetén 400 ember volt, kik közül csak 18 menekült meg. Az összeütközés perczében az idő szép, a tenger csendes volt,**

London, máj. 31. (Az „Egyetértés“ távirata.) A Standard azon hirt veszi Konstantinápolyból, hogy az angol hajóraj még a congressus összeülése előtt a Bezika öbölbe, a muszkák pedig Drinápolyba fognak vonulni.

London, máj. 31. Az első admiralitási lord megerősiti a páncél hajók összeütközését. Azt hiszik, hogy ez azért történt, mivel a páncél hajók ki akartak kerülni összeütközést kereskedő hajókkal. Az angol kormány Portmowhból és Sheeruessből hajókat küldött segitségül.

Páris, május 31. (Az „Egyetértés“ távirata,) „Bien Public“ tegnapi számát a Voltaire ünnepély alkalmával ingyen osztogatták ki. Az egész szám ugyszólván csak az ünnepélylyel foglalkozik. Az amerikai circusban Laurent Pichut senator és Dr. Thulie községi tanácsos tartottak alkalmi beszédet.

Konstantinápoiy, máj. 31. (Az „Egyetértés“ távirata.) Miklós herczeg utazása óta a szultán egészen megváltozottnak látszik, nem akar többé semmi concessiókról hallani és kinyilatkoztatta, hogy Konstantinápoly kapui alatt kész csatát vivni muszkák ellen. Most igen gyakran tart katonai szemléket.

LONDON, máj. 31. **„Reut. Off.“ jelenti Doverből 31-ről reggeli 10 óra 30 p. Ma reggel 8 orakor 45 perczkor három német páncél hajó Dovernél áthaladt, Folkestonenél megérkezett és itt a páncél hajók összelökődtek, ugy hogy az egyik megfeneklett, egy másik erősen megrongáltatott, több gőzhajó sietett segitségül a helyszinére.**

Bécs, május 31. (Az „Egyetértés“ távirata. A quóta törvényjavaslat 2-ik szakaszának tárgyalása alkalmával élénk vita fog keletkezni, eddig is már több mint 15 szónok van előjegyezve és pedig 5 a bizottság többségének javaslata mellett, 10 pedig ez ellen.

Berlin, máj. 31. A két páncél hajó összeütközésénél 23 tiszt és 160 tengerész menekült meg, a „König Wilhelm hajó“ erősen meg van rongálva és Portsmouthba megy. Hiteles jelentéseknél fogva a vizbe fultak száma 300-ra megy, a menekülteké 200-ra.

Berlin, máj. 31. (Az „Egyetértés“ távirata.) Porosz tanitókörökben Falk cultusz miniszternek lemondása folytán nagy mozgás uralkodik. Mindenünnen küldöttségek által kérik Falkot, hogy maradjon meg állomásán.

Berlin, máj. 31. (Az „Egyetértés“ távirata.) A congressus tanácskozásainak kezdetekor az elnökséget mindenesetre Bismarck herczeg fogja vinni, miután azonban a congressus előre láthatólag hosszabb ideig fog tartani s Bismarck gyengélkedése miatt kénytelen lesz fürdőbe menni, az elnökséget tőle egy más hatalom képviselője fogja átvenni.

Róma, máj. 31. (Kamara ülés.) A miniszterelnök által előterjesztett törvényjavaslat a vámtarifa megnosszabitásáról és a Franciaországgali kereskedelmi szerződés ratificatiójának elhalasztása julius 1-jéig 215 szóval 24 ellen titkos szavazás utján elfogadtatott.

BÉCS. máj. 31. **A „Pol. Corr.“ jelenti Konstantinápolyból mai napról: A Rhodope hegységekbe küldött békitési biztosok, Vassa effendi és Samik pasa eredmény nélkül tértek vissza Konstantinápolyba. A felkelő pomákok főnökei kinyilatkoztatták, hogy a harczot folytatni fogják.**

Bécs, máj. 31. (Bud. Corr.) A magyar delegatió hadügyi albizottsága ma délután letárgyalta a hadügyi rendes előirányzat 22. 23. és 24. czimeit és törölt 675.528 forintot; egyuttal hitelesitette a bizottság jelentését. A zárszámadási bizottság letárgyalta ma az 1875-iki zárszámadást.

London, máj. 31. (Az „Egyetértés“ távirata.) Még nincs elhatározva, hogy Angliát a congressuson Salisbury vagy lord Lyons fogja-e képviselni, valamint az sem bevégzett tény, hogy a franczia köztársaság képviselője Waddington lesz-e.

Páris, május 31. (Az „Egyetértés“ távirata.) A Journal des Debats szerint Angliának nincsen semmi oka arra, hogy különösen kitegye magát Ausztria-Magyarország érdekeiért, Ausztria-Magyarország mindig igen hidegen viselte magát az angol érdekek iránt.

Bécs, máj. 31, A „Pol. Corr.“ jelenti Atenből: a törökök az angol javaslatot az uti possidetis alapra fektetett fegyverszünetre a kretai felkelőkkel nem fogadták el és ennek következtében támadásra készülnek.

Berlin, május 31. (Az „Egyetértés“ távirata.) A socialdemokraták ellen közigazgatási uton eddig még semmi rendszabályt nem léptettek életbe, miután Bismarck jelenleg a külügyi politikával van elfoglalva s helyettese gróf Stolberg csak junius elején érkezik Berlinbe. Stolberg jelenlegi bécsi nagykövet állomását vagy Waldersee tábornok, vagy pedig Bülow fogja elfoglalni.

Páris, máj. 31. (Az „Egyetértés“ távirata.) A tegnapi Voltaire ünnepély alkalmával több városrész ki volt világitva, sok helyütt raketákat bocsátottak fel; hazafias dalokat éneklő csapatok vonultak fel s alá az utczákon. A „Theatre Français“-ban az előadás végeztével a közönség Voltaire nevét zajosan éljenezte. Hugo Viktor a világ minden részéből kapott üdvözlő táviratokat. A népies főünnepély az amerikai circusban, Páris legtágasabb helyiségében folyt le, hol több mint 6000 ember volt jelen. A zenekarok mindenütt Voltaire hymnuszt játszottak. Az uj Voltaire szobor leleplezése alkalmával a közönség viharos „éljen a köztársaság“ kiáltásokban tört ki. Az egész gyülekezet elvonult az emlékszobor előtt. A nagy demokratikus lakoma a „Grand Orient“-ben fényesen sikerült s a legszebb rendben folyt le.

Berlin, május 31. (Az „Egyetértés“ távirata.) A német socialdemokratáknak londoni tüntetése, mely a német trónörökös elleni merénylet hirére szolgáltatott okot, valamint a Chemnitzi események, melyek Most socialdemokrata képviselő elfogatásával végződtek, nagyon malmára hajtották a vizet azoknak, kik repressiv rendszabályok életbeléptetését sürgetik a socialdemokratia ellen.

Páris, máj. 91. (Az „Egyetértés“ távirata.) A franczia minisztertanács elhatározta, hogy maga a külügyminiszter képviselje Franczia országot a congressuson. A congressus megnyilta előtt 3—4 nappal fog Waddington Berlinbe utazni; Saint Vallier gróf, Desprez s több miniszteri titkár fogja Waddingtont kisérni.

Bécs, máj. 31. (Az „Egyetértés“ távirata.) Noha a congressus létrejövetelét illetékes körökben biztositottnak tekintik, mégis a congressus összejövetelének időpontjára, sőt még a szinhelyére vonatkózó jelentések is csak puszta combinatióknak tekinthetők. A meghivók szétküldése előtt nemcsak Anglia és Oroszország, hanem több más hatalmak között is materialis előzetes kérdések intézendők el.

Prága, május 31. (Az „Egyetértés“ távirata.) A rendőrség betiltotta a Maraczek socialdemocrata által vasárnapra hirdetett munkásgyülést, melyben az általános választási jogról lett volna vitatkozás.

Bécs, május 31. („Bud. Corr.) Az osztrák képviselőház pénzügyi bizottsága holnap ujra tárgyalja a 60 milliónyi rendkivüli hitel fedezetéről szóló törvényjavaslatot.

Bécs, máj. 31. (Az „Egyetértés“ távirata.) Az uj „Presse“ szerint a monarchia határain tett erősitési munkálatokra eddig 3 millió adatott ki, a mely összeget a két pénzügyminiszter pénztári készletükből előlegezte a közös hadügyminiszteriumnak. Az erősitési munkálatok folytatására s az Andrássy által jelzett mobilisatióra legközelebb körülbelül 15 millióra lesz szükség. Ezen összeget a közös kormány által kezelt alapok lombardirozásából fogják előteremteni.

Bécs, máj. 81. (Az „Egyetértés“ távirata.) A magyar miniszterek Bécsben időzésüket arra is fel fogják használni, hogy a közgazdasági kiegyezési törvények életbeléptetéséhez megkivántató intézkedések iránt az osztrák miniszteriummal megállapodásra jussanak.

Bécs, máj. 31. A P. C. irja: a magyar delegatió holnapi ülésében nem csak a pénzügyi és tengerészügyi bizottságok jelentései, hanem a külügyi bizottságé is fog tárgyalás alá vétetni. — Mind a három jelentés kinyomása holnap reggelig készül el és a nyomtatványok még reggel fognak a delegatusoknak elküldetni. Igen valószinü, miszerint a külügyi vita igen élénk lesz. A magyar delegatio hadügyi bizottsága ma d. u. 4 órakor Szlávy elnöklete alatt ülést tartott, mely 3 órát vett igénybe. Előadó és jegyző ezen bizottságban Markus. A közös hadügyminisztert Maywald tábornok képviselte. Becker vezérőrnagy, Boroviska főhadbiró; Pöckh altengernagy; Früh osztályfőnök, Czazay miniszteri tanácsos és három szakelőadó voltak jelen. A rendes szükséglet, valamint a rendkivüli is végig került tanácskozás alá és be is fejeztetett. Mindenekelőtt az erre nézve kiküldött albizottság tett jelentést az állag czimről a termény, ellátás, katonasági étkezés, ruha és ágynemü költségekről. A folyó évbeli árcsökkenésre való tekintettel a levonás a terményekre nézve 527,000 forintra rug, az egész levonás, mely a mai ülésben megállapittatott 771,000 frtot tesz. Miután a rendkivüli kiadás több tételei átvitettek a rendesbe és kisebb igazitások történtek, az elnök bezárta az ülést. Markus előadó azonnal kiállitja a jelentést és ez azonnal hitelesittetett. D. u. 5 órakor a végszámolási bizottság is tartott ülést, melyben Fiáth Ferencz elnökölt és Bethlen András a jegyzőkönyvet szerkesztette. A közös hadügyminisztérium képviselői, kik a hadügyi bizottságban is megjelentek, felváltva vettek részt ezen bizottság tanácskozásában, a tárgyalást az osztrák-magyar monarchia közös államháztartás végszámadása képezte 1875-re, A közös pénzügyi miniszteriumnak erre vonatkozó előterjesztése egész végig tárgyaltatott és teljesen lett elfogadva.

London, máj. 31. (Az „Egyetértés“ távirata). A „Daily News“-nek távirják Pétervárról, hogy Suwaloffot oda vissza várják kevés nap mulva. A közvélemény Oroszországban igen rosz néven veszi az Angliának adandó engedményeket.

Bécs, máj. 31. (Bud. Corr.) Széll pénzügyminiszter vasárnapon ide visszajön, és csak azután tárgyalnak az osztrák és magyar miniszterek a kiegyezési törvényjavaslatok keresztülvitelének módozatai fölött, miután a reichsrath elintézte a quotatörvényjavaslatot. Eddig a miniszterek még nem tárgyaltak.

Bécs, máj. (Bud. Corr.) A magyar delegatió ellenzéki tagjai hétfőre akarják halasztatni az általános politikai vitát.

Bécs, máj. 31. (Az „Egyetértés“ távirata.) A congressusnak létrejövetele az uj Presse értesülései szerint elvben biztositva van, mégis nem csekély idő fog addig elmulni, mig a congressus tényleg megkezdi tanácskozásait.

Bécs, május 31. (Bud. Corr.) Azon közlemény, hogy a magyar delegatió még két nyilvános ülést tart, és két delegatió közös üléseket fog tartani, teljesen alaptalan. Senki sem tudhatja, hány nyilvános ülésre lesz még szükség és közös ülésekre eddig semmi ok. A kormány lehetőleg pünkösdig befejeztetni akarja a sessiót.

Brünn, máj. 31. (Az „Egyetértés“ távirata.) A morvaországi és sziléziai munkásoknak pünkösdre összehivott congressusát a rendőrség betiltotta. A congressus napi rendjére a többi közt ki volt tüzve az uj ipar rendezésről szóló javaslat, tandijak eltörlése stb. A munkás-congressus összehivói a betiltó végzést felebbezni fogják.

Bécs, május 31. (Képviselőház.) A pénzügyminiszter inditványozza az 1. §. szövegezési változtatását, jelesül, hogy a tétel a praecipuumról kihagyassék, erre nézve hivatkozik a hasonló magyar végzésre. Sturm, Suess és Herbst némely észrevétele után a pénzügyér kinyilatkoztatja, hogy az inditványt visszavonja. A szavazásnál az inditványozott quota 160 szóval 85 ellenében elvettetett, ezután a § 1, 70 (quota) és 30 elfogadtattak. A 2. §-hoz restitutióknál, Beer a többség, Suess a kisebbségi javaslatot támogatja. Még két szónok van feljegyezve a javaslatra, mellette hat. Scharschmid a kisebbség javaslatait védi és a magyar kormány iránt igazságos akar lenni. Auspitz kiváltkép a czukor megadóztatását taglalja. Holnap folytatása a vitának.

Bécs, máj. 31.*) A birodalmi tanács delegatiójának budgetbizottságában Andrássy gróf több oldalról hozzá intézett kérdésekre azt válaszolta: hogy a „Globe“ sürgönye egy orosz-angol egyezményről lényegében ugyan való lehet. — Amennyiben a congressust gátló nehézségek el látszanak háritva lenni, a britt kormány a parlamentnek tett volna arról jelentést. Ezen egyezmények semmi lényegest nem tartalmazhatnak, mi érdekeinkre nézve káros lenne. Azon kérdésre, mely az osztrák készülődésekre nézve tétetett, azt válaszolja gróf Andrássy, hogy csak a közlekedések biztositására szolgálnak ezen készülődések, azon esetre, ha a hadseregnek el kellene indulni. Ma állott be azon eset, mely miatt a 60 milliós hitel vétetett igénybe. A hadügyér hasonlóképen kijelentette, hogy most nincs szó tartós erődités épitéséről. Azon hir, hogy várágyuk az Uchatius rendszer szerint fognak öntetni ezen hitel igénybe vétele következtében, tulzás, csak az elébbi az Uchatius találmánya által feleslegessé vált ágyuk vitettek a várakba. Kuranda észrevételére, vajjon Németország, mely Angliával szemközt valóban buzgó becsületes alkuszkint mutatkozik, ugyan ily formán érez is velünk szemközt, gróf Andrássy azt válaszolja, miszerint ily nagy fontosságu kérdésekre ritkán szokott egy külügyér válaszolni, de minthogy ezen kérdés már fel van téve, akkor hibát követne el, ha az igazságot nem mondaná ki, hogy Németország magát minden irányban, nemcsak Angliával szemközt, mint becsületes közbenjáró mutatja és remélhetjük, hogy viszonyunk Németországgal igen jó fog maradni. Herbst megjegyzésére, miszerint egy angol-orosz egyezkedés esetében mégis ugy látszik, hogy érdekeink a congressusba kevésbé biztositottak, mint más hatalmaké, erre Andrássy gróf azt mondja, ily előzményes tárgyalások csak arra valók, hogy a conressus összeülését biztositsák, de ezek nem előzik meg a congressust, nem is léteznek egyezmények minden pont felett a hatalmak közt; valamennyi kérdés a hatalmak közt függőben van és tárgyalás sok alapját képezi, melyek a congressusban megoldásra várnak. Demel kérdésére azt válaszolja Andrássy gróf, miszerint nehéz és nem időszerü az egyes hatalmak állásáról a congressuson itt nyilatkozatot tenni, ezért is nem mehet tul abeli nyilatkozatán, miszerint érdekeinket a congressuson érvényre kivánja juttatni. Egy miniszter állása a congressus előestéjén, hogy annak lehetséges eredményeiről nyilatkozzék, igen különösnek tünnék fel, ez azzal volna egy értelmü, mintha oly eredményekkel akarna kérkedni, melyek nem léteznek. A vita bezárása után 10 órakor este a bizottság elfogadja az előadó javaslatát, melynél fogva a külügyér által május 28-án tett közlések a szentesitett delegatiovégzés értelmében tétettek és tudomásul vétetnek. Ezután kezdődtek a tanácskozások a külügyi budgetre nézve.

*) Éjfél utáni 2 órakor érkezett.

LŐRY J. BANKHÁZA

BUDAPEST,

hatvani-utcza 17-ik szám, az ujvilág-utczával átellenében

ajánlkozik a legelőnyösebb **bel- és külföldi sorsjegyek, állam- és vasuti kötvények, elsőbbségi, földtehermentesitési, szőlődézsmaváltsági-kötvényeket, záloglevelelet, arany- és ezüst pénznemüek vétel és eladására.**

Elvállal a leglelkismeretesebb eljárás biztositása mellett

Tőzsdei megbizásokat

szerény födözet mellett. — Továbbá bevált **szelvényeket, sorsjegynyeremények** 1/8% provisio mellett. **ELŐLEGEKET** ad mindennemü **értékpapirra, bankok és vidéki takarékpénztárak záloglevelelre.**

Igérvények 1864-ki államsorsjegyekre

4 frt 50 kr. és **50 kr.** bélyeg,
huzás f. é. junius 1-én.
Főnyeremény 200,000 frt.

1864-diki sorsjegyek részletfizetésre,

és pedig :

egész sorsjegy . . **20** részlet . . á **8 frt.**
fél „ . . **16** részlet . . á **6 frt.**

Sorsolási naptár, huzási lajstromok kivánatra ingyen küldetnek.

Fehér Miklós

mezőgazdasági gépraktára

ajánlja a t. cz. gazdaközönségnek nagy választéku, a legjobb kül- és belföldi gyártmányu **alacsony fekvő**, ugy szinte **magas oszlopos** rendszerü **álló** vagy **szállitó kerekekre** szerelt szilárd alkotásu és könnyü járásu, leginkább Hofher M. szabadalmazott legjelesebb **járgányait** (Göpel) **egytől hat lóerőig.** Hason jóságu s ezekhez alkalmazott léczes vagy szegrendszerü dobbal készült **cséplőgépeket** egyszerü vagy tisztitó és zsákoló szerkezetü, valamint czélszerü **kézicséplőgépeit** lendkerékkel vagy a nélkül.

Raktár, kiállitási csarnok, iroda és javitó-mühely

Budapesten, Üllői-ut 12. szám a. „Köztelek."

Bécsben, III. Prageritrasse 13. „Hotel Hungaria."

Egyedül!

Csak Orlice Rudolf számtan tanár és iró ur

juttatott engem a legujabb huzáskor

nagy ternóhoz

Senki más, fogadja legszivesebb köszönetem kifejezését.

Palobar. *Sandmair János.*

Czimek és tudakozódások csak Orlice Rudolf számtan tanára és iróhoz intézendők, **Berlinben W.,** Stülerstr. 8. (előbb Wilhelmstr. 127.)

(Igaz volta bizonyitva és jegyzőileg hitelesitve.)

HOL?

A polgári elhelyező intézetben ó-utcza 24. sz. a.

Budapesten, a nagymező-utcza sarkán

az egész év leforgása alatt:

Nevelőnők, német, magyar és franczia bonneok, házgondnoknők, társalgó-nők, komornák, gazdatisztek, irnokok, felügyelők, főmolnárok, **ügyvédi segédek,** gépészek, erdészek, vadászok, **kezelő tisztviselők, könyvvivők,** kertészek, **bázmesterek,** szóval minden szolgálati szakmába tartozó egyének **leggyorsabban elhelyeztetnek.** A Budapestre megérkező egyes **állástkeresők** ugyanott **alkalmazásuk idejéig teljes ellátást és szállást is hetenkinti mérsékelt dij mellett** kaphatnak. Kivánat szerint **magány-** vagy **társalgószobákat** is.

MEGBIZÁSOK

minden ágazatban **leggyorsabban** elintéztetnek. Választ csak tárti levéljegygyel ellátott levelekre adunk.

A természetes hideg- és melegvizgyógyintézet

Klöchben,

Alsó-Stájerország legszebb vidékén,

Spielfeld az utolsó délivaspálya állomás, hol ***bér-*** és ***társaskocsik*** kaphatók **Klöchig,** mérsékelt éghajlata következtében már **április 1-én** megnyittatott. **Ezen a szél ellen teljesen védett, rendkivül regényes hely,** melynek **enyhe** éghajlata a gyógyitást **idegbajokban, idült mell- és gyomorhurutokban, alhasi bántalmakban** és **ízület-küszvényben** jelentékenyen előmozditja, egy **csak dél felé** nyilt hegykatlanban fekszik, mely mellé **fenyő- és lombfák,** valódi **gesztenye erdők, gyümölcs-kertek** és **szőllőhegyek** sorakoznak. Mulattatásul zongora- és tekeszobák állanak rendelkezésül ingyen. a teremben jó ujságlapok is találhatók.

Felvilágositással szolgál Krainer természet-orvos, az intézet orvosi igazgatója, ki, hogy a betegeknél a sikert biztositsa, a gyógyeljárást, melyhez csak tiszta forrás-viz különféle fokozatban egész a meleg vizig használtatik, saját személyes közreműködése mellett alkalmaztatja. Mindennemü felvilágositással kivánatra bérmentesen szolgálnak.

Az igazgatóság.

Grünhut Ign.

csász. kir. kizárólagosan szabadalmazott

egészségi-árnyékszék-papirosa

minden egészségi követelményeknek megfelel a legkitünőbb orvosi tekintélyek ajánlata szerint, véd a hämorrhoidal-betegségektől és mint egyetlen legjobb és legegészségesebb tisztitó eszköz mindenkinek melegen ajánltatik. Minden más, ezen czélra használt papirok, nevezetesen a nyomtatottak is, az egészségre igen ártalmas anyagokat tartalmaznak, mig a fentebb nevezett, tiszta természeti növenyekből készült papir, ment minden veszedelmes anyagtól. 1 rizma á 1000 8° levél 1 frt. Nagyobb vételeknél kedvező árleengedés.

Főraktár: Bécsben I., Getreidemarkt 20.

A legbiztosabb óvszer

köszvény és csúz

ellen.

az Égerben Bloch Heinrich által feltalált csúz-szesz, melynek 24 órai használata és bedörzsölése által a legerősebb fájásu köszvény és csúz egészon elenyészik.

Ezen kitünő szer 1877. april 18-án a kereskedelmi és iparkamara által Égerben védjegygyel ellátva biztosittatott.

Egy üveg ára 60 kr osztr. ért, pósta elküldéssel az árak beküldése vagy utánvéte mellett 66 kr osztr. ért.

Ismét eladoknak a megigért rabatt. Raktárak minden nagyobb városban vannak berendezve, Ezen gyógyszer hasznosságáról 4000 bizonyitvány és elismervény áll rendelkezésem alatt, és azokkal eredetben szolgálhatunk a tudakozóknak.

Megrendelések póstai uton gyorsan eszközöltetnek.

Bloch Heinrich által
Eger (Csehország.)

Meghamisitlanul kapható: **Budapesten: Török József** gyógyszerész urnál, **Pécsett: Zuckermandl A.-nál, Temesvárott: Jaromisz Ernő és Jahner C. M.-nál** a „Magyar királyhoz," **Szebenben: Morscher W. Fr.-nél, Brassóban: Steiner J.-nél, Zágrábban: Mitlbgch Zs.-nál, Eszéken: Dienes J. C.-nél, Béesben: Barry du Barry et Compnái, Haubner C.-nél** az angyal gyógytárban, Hof 6, **A. J. Egger, Loibl L.** III Hauptstrasse 147, **X. Fr. Pleban** Stefanplatz **Moll A.** udvari szállitónál I. Tuchlaubon és **Weiss J.-nél** a „Szerencsen gyógytárban" Tuchlauben.

Olcsóbb mint bárhol!

WERTHEIMER MÁRKUS

Budapest,

IV. ker., ország-ut, a Károly-kaszárnya épületében,

nagyszerü

czipőgyári raktárában

kaphatók nagyban és kicsinyben:

Nők számára.

Regatta-czipő legfinomabb eberlasztingból vagy bőrből	3 frt — kr
Lakk-Regatta vagy spaglival, legfinomabb faj, igen csinos diszitéssel	4 frt — kr.
Legfinomabb eberlaszting komodczipők magas sarok s kitünő szép csokorral	2 frt — kr.
Bőr-czugos topánok, 6" magas szárral, legfinomabb zergebőrből és erős dupla talppal	4 frt — kr
Legfinomabb eberlaszting czugos topán 6" magas szárral, lakkorral vagy nélküle	3 frt 80 kr.
Eberlaszting czugos topán, 6" magas szárral, lakkorral és erős dupla talppal	4 frt — kr.

Urak számára.

Chagrain v zergebőrczipő lakorral és erős dup. talpl.	4 frt 80 kr.
Legfinomabb borju vikszos czugos topán, erős dup. talpl.	5 frt — kr.
Regatta v. féltopán, ezuggal vagy füzővel, lakorral	4 frt 50 kr.
Legfinomabb külföldi keztyűbőr	5 frt 50 kr,
Továbbá minden koru fiuk, leányok és gyermekek számára topánok kaphatók 1 frt 50 kr., 3 frt 20 kért,	

Vidéki megrendelések az árbeküldése vagy utánvétel melle pontosan és gyorsan eszközöltetnek.

Az árúk tartósságáért jótállás biztositatik.

150.000 példány.

150,000 példány. — **37. Kiadás.** — *150,000* példányban van elterjedve a világhirü könyv **Az önmegóvás** *Laurentiustól,* tanácsadó bármely koru férfinak. **Segély a** *férfigyengeségeknél.* Ezen népszerü orvosi mü **1847-dik esztendőben** jelent meg először, nyolczadrétü 232 oldalt magában foglaló kötetben boncztani aczélmetszetü 60 ábrával. Megszerezhető bármely könyvkereskedés által. Budapesten Kóka i Lajosnál Károly-utczában, és Lipcsében a szerzőnél Sophienstrasse 7. b. *Ara 2 frt osztr. ért.* **150,000 példány.**

50,000 példány.

BUDAPEST

legolcsóbb

butorbevásárlási forrása.

Arjegyzék.

1 pár 1 ajtaju chiffon	32—35 frt
1 pár 2 ajtaju „	40—45 frt
1 pár finom faragványnyal	50—60, 100 frt
1 pár ágy	22. 26, 30, 40, 50, 60, 100 frt
1 db éjjel szekrény	6, 7, 8, 10, 15 frt
1 db 1 ajtaju mosdó-szekrény	12—14 frt
1 db 2 „ „	15—18 frt
1 db kredencz	25, 30, 40, 50, 150 frt
1 db franczia kihuzó étkező-asztal 6 lábbal	
12 személyre	16 frt
18 „ 6 lábbal	20 frt
24 „ 9 „	35 frt
1 db salonasztal	16, 20, 25, 60 frt
1 db iróasztal	18, 22, 25, 36, 100 frt
Arany- és fakeretü tükrök	10, 15, 20, 30, 60 frt

Ülőbutor, saját gyártmány.

1 rips-garnitura, 1 kanapé, 6 szék	55 frt
1 „ 1 kanapé, 2 faut. 6 szék	90 frt
1 „ 1 kanapé, 6 faut	100 frt
1 goblin garnitura, 1 kanapé, 6 faut	120 frt
1 rips garnitura faragványnyal	120 frt
1 goblin „ „	140 frt
1 selyem „ „	180 frt
1 nyugdiván, rips	35 frt
1 „ csinvat	23 frt
1 „ czérnarips	28 frt

Mindenféle, itt fel nem sorolt butordarabok a legnagyobb választékban s a legjutányosabb árak mellett folyton készletben tartatnak.

Raktára a valódi Thonet-féle hajlitott fa-székeknek, 15%-al a gyári áron alól.

Vidéki megrendelések 10% felpénz mellett utánvéttel eszközöltetnek.

Képes árjegyzékek ingyen megküldetnek.

BUTOR-BAZÁR

Oppodi és Ellenberger,

Deák Ferencz-utcza 5.sz. I. em

A kedvelt

Szántói savanyuviz

hetenkénti friss töltésben következő budapesti raktárakban

kapható :

I. ker. fő-utcza 226. szám **Frum István** gyógyszerész urnál.
IV. „ koronaherczeg-utcza 11. sz. **Radocsai és Bányai** uraknál.
V. „ Erzsébet-tér 1. sz. **Édeskuthy L.** urnál.

Forrási megrendeléseket elfogad

ZACH R. J.

VI. ker. sugár-ut 42, nagymező-utcza sarkán.

Szántói savanyuvizes üres üvegek ugyanott visszavétetnek.

Tisztelettel

Toldy Zsigmond
forrás-bérlő.

SIGL G.

gépgyáros

Bécs és Berlinben,

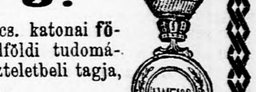

Főraktára és javitó mühelye:

Budapest V. feldunasor 48. sz.

a Szt.-Margithid közeében,

ajánlja legjobbnak elismert

gőzmozdonyait

szabadalmazott szalmafütő készülékkel vagy a nélkül, továbbá legczélszerübben javito tt

gőzcséplőgépeit

és **járgány-cséplőgépeit, malmait, vető- és kaszáló-gépeket,** valamint mindennemü

gazdasági gépeket és szereket.

Az árak az arany magas árkelete következtében sokkal jutányosabbak, mint a külföldi gyártmányoké.

Titkos betegségeket

bármily nemüeket, különösen a

tehetetlenséget

(elgyengült férfierőt),

továbbá **bőrbajokat, vizelési nehézségeket, hugycső szükületeket** friss és idült **nyákfolyást,** nőknél az ugynevezett **fehérfolyást, a bujakóros fekélyeit** és másodrendü bujakórt minden alakjaiban és elcsufitásaiban, az önfertőzés minden következményeit, mint ondófolyás, éjjeli magömléseket, sőt a **végképi tehetetlenséget** is, **katonai és polgári** főkórházban, mint a magángyakorlatban a legujabb tapasztalatok s buvárlatok nyomán és évek hosszu során át sok ezer esetben kipróbált egyszerü módszerrel, kiválóan tartós siker biztositása mellett, jod és higany nélkül bámulatos gyorsan s alaposan gyógyit (ujonnan keletkezetteket 48 óra alatt)

WEISS J.

gyak. **orvos, sebész és szülész,** az itteni cs. katonai **főkórházban** volt osztályorvos, bel- és külföldi tudományos és humanitási társaságok rendes és tiszteletbeli tagja, és több kitüntetés tulajdonosa.

Rendelő intézet: Budapest, belváros, uri-uteza 6. sz. a „Harisch-féle bazár-hoz czimzett házban.

Naponkint d. e. 7—10-ig d. u. 1—4-ig, este 7—8-ig.

Városszoba minden egyes beteg részére elkülönitve.

Dijjal ellátott levelekre azonnal válaszoltatik, és a gyógyszerek megküldetnek. Ugyanott kapható a hires mű: **„Az elgyengült férfierő,"** ennek sokféle okai és alapos gyógyitása. Ára 2 frt 50 kr.

Csak még néhány napig! — **Csak még néhány napig!**

Minden családnak

a legkedvezőbb alkalom szükségleteit a legolcsóbb áron beszerezhetni.

A gyárt minden hozzátartozó helyiségekkel, u. m.: szövőde-, fonóda-fehéritő-gépezetekkel stb. egy részvénytársulat átvenni szándékozván, de folytonosan tartó

pénzkrizis miatt abban maradt,

és hogy a helyiségek mielőbb üresedésbe jőjjenek, az összes árukészlet MÁJUS 4-től kezdve

Potom áron tuladatik.

Az összes árukészletnek leltári kivonatai;

I-ső leltári kivonat kanavász-vászon- és perkálok (creton.)

Szakértők által meghatározott

		becsár frt	becsár kr	jelenl. frt	jelenl. kr
1 vg	30 rőf valódi legjobb mosatu graniczi kék koczkázott kanavászon	5	10	2	45
1 vg	30 rőf valódi legjobb mosatu Sternbergi kanavász barna sárga szürke, koczkázott és csikos	5	75	2	80
1 vg	30 r. grániczi gyolcs, keményitetlen és mángulatlan	6	20	3	35
1 vg	30 r. valódi jó czérna vászon	7	10	4	15
1 vg	30 r. legnehezebb szileziai vászon	9	80	5	80
1 vg	30 r. mosott créász gyólcs, női fehérnemüeknek	9	35	5	45
1 vg	30 r. legfinomabb hollandi vászon	12	90	7	65
1 vg	80 r. 4/4 széles amerikai bör gyólcs	11	50	6	10
1 vg	30 r. 4/4 széles legfinomabb georgswaldi vászon	15	70	9	90
1 vg	30 r. 4/4 széles finom hollandi vászon	18	—	11	—
1 vg	50 r. 4/4 széles finom hollandi vászon	25	—	15	—
1 vg	30 r. legnehezebb rumburgi kanavász	12	25	6	45
5000	mtr. finom angyal gyólcs rf.	—	27	—	13
2500	„ jószinü és jóminőségü karton „	—	22	—	10
3595	„ legujabb minták legjobb mosatu creton „	—	30	—	15
4890	„ sima legfinomabb Sztrogoff-ripsz atlasz-czikkel „	—	65	—	19
3585	„ hazai legjobb minőségü és legj. mosatu tarkázott creton „	—	45	—	16
1890	mtr finom csipke függöny rőfe	—	60	—	22
850	mtr 4/4 széles csikos bátor csinvat rőfe	—	55	—	22
2560	mtr jó minőségü toltartó rőfe	—	28	—	14
1590	mtr 5/4 széles finom piquet tiszta fehér rőfe	—	60	—	22
200	dtz. tiszta fehér finom battiszt zsebkendő (6 darab)	—	95	—	33
150	dtz. legfin. fehér battiszt zsebkendő szinezett széllel (6 db)	1	20	—	45
300	dtz. finom fehér 1/2 (zérna zsebkendő legujabb vonalozott szinezett szélel (6 db)	1	70	—	46
280	dtz. legjobb minőségü valódi rumburgi vászon zsebk. (6 db)	2	90	—	88
300	dtz. battiszt, szátén, és perkál fejkendő darabja	—	30	—	15

II. leltári kivonat.

Fehérnemüek – Ruhakelmek.

		becsár frt	becsár kr	most frt	most kr
1	drb legfin. damaszt kis szalvéta minden szinben	—	35	—	10
6	„ tiszta czérna fehér szalvéta	3	28	1	45
6	„ legfinomabb damaszt szalvéta	3	50	1	65
6	„ tiszta czérna sávolos törülköző	2	90	1	40
6	„ legfinomabb damaszt törülköző	3	50	1	80
1	„ 2 rőf nagyságu szines sávolos abrosz	1	60	—	58
1	„ 2 rőf nagyságu finom fehér damaszt abrosz	1	85	—	95
1	„ 2 rőf nagyságu legfin. szines damaszt abrosz	2	60	1	15
1	„ 12 negy. nagys. legfin. fehér damaszt abrosz	4	20	1	95
1	garnitura, 6 személyre, legfin. fehér damaszt teriték	6	40	2	90

Kész női fehérnemüek.

550	drb kis gyermek ing fin. csipkével disz. darabja	—	80	—	35
280	„ ing óriási vászonból 5 éves gyerm. „	—	95	—	55
905	„ „ „ „ 8 éves leányok „	1	10	—	68
220	„ kis alsó ruhák fodorral diszitve „	1	95	—	85
160	„ legfinomabb fehér alsó ruha fodorral diszitve „	2	70	1	40
88	„ legfinomabb fehér alsó ruha legfinomabb himzett betétekkel diszitve darabja	5	60	2	60
220	drb finom chiffon háló corsette szegélyzetekkel disz. „	1	95	—	88
150	„ finom corzette himzéssel diszitve „	2	80	1	25
202	„ női ing óriási vászonból „	1	80	—	92
340	„ női ing fin. chiffonból csipkével diszitve „	1	95	—	96
220	„ női ing fin. chiffonból szegélyzetekkel disz. „	2	55	1	20
260	„ női ing fin. chiffonból himzéssel diszitve „	2	45	1	15
2020	méter Barege „	—	35	—	10
3689	méter tavaszi ruhakelme „	—	45	—	14
4590	méter finom ecrü „	—	40	—	17
2680	méter finom mozambik „	—	50	—	20
3489	méter finom lüstre minden szinben „	—	55	—	20
3309	méter finom ripsz minden szinben „	—	60	—	25
3950	méter sima vászon ruháknak „	—	58	—	20
50	vég 4/4 széles finom fekete cachemir rőfe	—	70	—	35
22	vég 6/6 széles finom fekete terno „	1	25	—	66
18	vég 4/4 széles finom fekete noblesse selyem „	2	60	1	30
8	vég 4/4 finom fekete faille selyem „	2	70	1	65
190	„ finom fekete terno kendő selyem rojttal darabja	5	40	2	35
190	„ finom fekete terno-kendő gazdag himzéssel és selyem rojttal darabja	6	70	3	15
95	drb finom fekete cloth ternó-kendő kétszeres kötésü nehéz selyem rojttal darabja	7	80	3	75

Uraknak.

43	vég szürke turner-szövet öltönynek rőfe	—	45	—	20
28	„ legfinomabb czérna-szövet „	—	60	—	25
33	„ csikós, koczkázott és sima-turner „	—	60	—	24
11	„ 3/4 széles finom gyapju szövet „	3	80	1	50
14	„ sima és csikos diagonál gyapju szövet „	4	70	1	90
230	darab finom foulard selyem zsebkendő „	1	50	—	50

III. leltári kivonat. — A paplan-raktárból.

220	darab gyermek creton-paplan darabja	1	65	—	80
320	„ 10/4 nagyságu creton-paplan „	3	35	1	65
290	„ „ „ bécsi barna creton-paplan „	3	75	1	85
350	„ „ „ finom levarott török creton-paplan „	3	70	1	90
120	„ „ „ legfin. „ „ „ „	4	90	2	10
120	„ fin. levarott gyermek cachemir paplan, minden szinb. „	3	20	1	65
250	„ finom levarott 10/4 nagyságu cachemir paplan „	5	50	2	90
340	„ 10/4 nagys. legfinomabb levarott caschemir paplan II-ös	6	50	3	20
55	„ legfinomabb legnagyobb selyem paplan minden szinben	26	50	12	90
40	„ matrácz tengerfüvel	13	50	5	60

Végül:

több ezer db. finom női selyem nyakkendő, minden szinben csak		—	10	—	—
több ezer db. legfin. nehéz franczia selyem broche-kendő csak		—	15	—	—
több ezer darab legfinomabb tiszta fehér nehéz foulard selyem broche-kendő csak		—	20	—	—

Több ezer db a párisi világkiállitásra készült szőr csoda fejkendő csak 20 kr.

Miután előre látható, hogy ily feltünő olcsó árak mellett a fönt elősorolt czikkek különös kelendőségnek fognak örvendeni: tehát felkérem a nagyon tisztelt közönséget, bevásárlását nálam mielőbb eszközölni, a vidéki megrendeléseket pedig kérem elég korán hozzám intézni, hogy azokat a legpontosabban kiszolgáltathassam.

Vidéki megrendelések azonnal és legpontosabban teljesittetnek.

Megrendeléseknél kérem az aláirást, a czimzet helyet, és utolsó postát értelmesen irni, hogy kellemetlenségek elő ne forduljanak.

FoRAKTÁR: városháztéren, Bierbauer-féle házban, a városház kapuja melletti épületben.

Mély tisztelettel **SCHILLER L. Székesfehérvárott.**

Budapest, nyomatott Schlesinger és Wohlauer könyvnyomdájában, (Rostély-utcza, Károly-kaszárnya.)

Az „Egyetértés“ melléklete

— 151-ik számához. —

Páris, május 28-án.

— Saját levelezőnktől. —

Óhajtásaink fele teljesedett, világkiállításunkat még békében nyithattuk meg, de ez még nem mind, szükség hogy ömöljön ide külföldről a pénz, mert szükségünk lesz arra, és talán még alig lesz elég, mert ha minden jel nem csal, a vég eleje őszszel fog kezdődni.

Valóban meginditó azon előzékenység s óhajtásaink teljesitése az angol kormány részéről, melyet irányunkban tanusit, de azért van annál némi kiszámolás és a kölcsönös szolgálatok, melyeket Európa czivilizatiójának zászlóhordozói egymásnak tesznek, oly lánczot képeznek, melynél senki sem ismerheti meg, melyik az első szem, ez azon bizonyos kézzel kezet mosás.

De Páris unatkozni kezd, daczára a világkiállításnak és tartani lehet attól, hogy ha valamely nagy világesemény nem áll be, aligha nem teszünk egy lépést, mely ránk nézve válságossá válhat. A világkiállitás sokkal vakitóbb, sokkal nagyobbszerü, semhogy azt ugy lehetne élvezni, mintha a nagyszerü és gyönyörü tárgyak, melyek ott egy halmazban vannak, szét volnának szórva egész Párisban, Montmartretől Auteuilig, St. Denistől Sévresig. Ezen látványossággal hamar blazirozva van az ember és már is tapasztalhatni, hogy a kiállitást hasonlithatlanul több külföldi vendég mint párisi lakos látogatja.

Ez az oka, hogy ismét visszatértünk a mi ürünkhöz, t. i. a politikához s nagyon sokat kezdünk foglalkozni azon kérdésekkel, melyek még egy két hó előtt épen nem érdekeltek. Congressus, Besszarabia, socialdemokratia elleni törvény, Ausztria magatartása, a nagy katonai szemle, mely jövő hétfőn fog tartatni, a kenstantinápolyi zavarok, Suwaloff küldetése és ezeken kivül ezer más politikai hir, többnyire hazugságok, melyek magukat alig tartják egy napig.

A franczia hadügyminiszteriumtól három tiszt leküldetett Maltába Anglia meghivására, hogy szemléljék meg a keletindiai csapatokat. Ezen urak ide igen kimeritőleg irtak, és csak ugy ömlengenek dicséreteikben. Azt mondják, hogy az indiai katonaság valamennyi európainak mintául szolgálhatna nem csak kinézésben és fegyelmezettségben de katonai ügyességben és modorra nézve is, azt irják, hogy kivált a gurka katonaság olyan müvelt emberekből áll, miszerint minden közembert salonba lehetne vezetni és ezek a bemutatónak nem váluának szégyenére. Rochambeau alezredes egy gurka káplárral hosszasan társalgott és kérdé tőle, vajjon kihalt e már Kelet-Indiában a forradalmi szellem. A káplár erre mosolygott és azt válaszolá, hogy Nena Szahibnak két ha a keletindiai hadseregben szolgál és semmi sem esik távolabb az indianoktól mint forradalomról még csak gondolni is. Most, mióta nem többé egy uzsorázs kalmártestület, hanem egy államkormány az, mely sorsukat intézi, oly jól érzik magukat, hogy minden függetlensági aspiratió kihalt belőlük, miről nem tudtak egykor, azt most látják és érezik, de — tevé hozzá sóhajtva, Kelet-India igen nagy birodalom és mig a czivilizatió azt egészen átjárja, sok idő fog elmulni.

Valliertől Berlinből érkeztek tudósitások a külügyminiszteriumhoz, Waddington egyet és mást ezekből meghitt embereivel közlött és ez azután a közönségbe is átszivárgott. A socialdemokratia ellen irányzott kormánymerénylet épen Németországban a népet nagyon elidegenitette a kormánytól, kivált Bismarck herczegtől, ez most ezt azzal igyekeznek jóvá tenni, hogy azt mondják, Bismarck herczegnek fogja köszönhetni a világ, ha a béke létrejő, mert ő vette rá a czárt az engedékenységre és a német koronaherczegnek csak ugy sikerült ipája szivét meglágyitani, hogy betü szerint követte Bismarck utasitásait. Mikor erről Waddington Lyons lorddal beszélt, ez utóbbi semmit sem mondott, hanem hangosan felkaczagott. Ugy látszik, hogy tudja hányadán van a német kormány Viktoria királynővel és a walesi herczeggel.

Ennek a mi szegény Marcéreünknek most meggyült a baja a különféle pártokkal, de azt hiszik, hogy ez csak átmenő baj. Dufaure a kabinetet restaurálni készül, valamint a követségeknél is személyváltoztatásokról beszélnek. A többek közt bizonyosnak tartják Gambetta kinevezését Olaszországba vagy Ausztriába. Ha ez valósul, majd meglátja a világ, minő fordulat fog beállani a politikában.

M.....

A m. delegatió külügyi albizottságából.

Bées, május 30.

A külügyi albizottság ma tartott ülésében, a jelentés hitelesitése előtt a külügyminiszter kijelentette, hogy a netalán hozzá intézendő kérdésekre azonnal felelni kész.

Csernátony ennek következtében két kérdést intéz a külügyminiszterhez: 1-ször vajjon biztositva van-e már véglegesen a congressusnak egybelépése junius 11-én? és 2-szor vajjon van-e a külügyminiszternek tudomása a legujabb angol-orosz alkudozások eredményéről?

Andrássy gróf az első kérdésre megjegyzi, hogy miután a congressus eszméje általa lett legelőször megpenditve, Németország részéről, mely a közvetitő szerepére vállalkozott annyiban a mennyiben Oroszország és Anglia közt a közvetlen érintkezést létrehozta, Béesbe intéztetett azon kérdés, vajjon melyik időpont tartatnék ott legalkalmasabbnak a congressus összeülésére. Erre Andrássy gróf kijelentette, hogy ő junius 11-től kezdve teljesen rendelkezésre áll. Ezen felelet Németország által a többi hatalmakkal közöltetett és onnan eredhetett azon hir, hogy junius 11-ke már végleg meg van állapitva, mint a congressus megnyitásának napja. Positiv megállapodás azonban még nincs, de habár a nap nincs még meghatározva, alapos kilátás van arra, hogy a congressus rövid idő mulva fog összeülni. Az angol-orosz alkudozások eredményéről neki tudomása nincs. Ugyanis tapasztaltatván több izben, hogy az efféle alkudozásoknak sikere veszélyeztetik, ha azok nem folynak a legnagyobb titokban. Suvaloff gróf arra határozta el magát, hogy személyesen utazik Pétervárra, nem vivén ugyan magával az angol kormány részéről bárminő positiv javaslatokat, de ismervén az angol kormány szándokait, azokat Pétervárt is tolmácsolandó vala. A discretio annyira ment, hogy Suvaloff gróf missiojának eredményéről L ndonba semmiféle távirati hirt nem küldetett, és azt nem is ismerték ott előbb, mint midőn a nagykövet maga visszaérkezett, sőt valószinü, hogy még oly államférfiak is, kikkel Suvaloff visszautazása közben érintkezett, ezen angol-orosz alkudozások részleteiről tudomással nem birnak. Ő (Andrássy gróf) e szerint csak impressiókról szólhat és ezen impressio az, hogy Anglia- és Oroszország közt semminemü megállapodás nem történt, mely az osztrák-magyar monarchia érdekeit bármi módon is károsithatná.

Apponyi gróf azon kérdésére, vajjon az alkudozások kizárólag Angol- és Oroszország közt folytak-e, vagy más hatalmak is vettek-e azokban részt.

Andrássy gróf kijelenti: miszerint Németországnak közvetitése abban állott, hogy a congressus egybelépte előtt szükségesnek tartotta Konstantinápoly környékén felhalmozott angol és orosz haderők közt bizonyos határt megvonni, nehogy katonai tények által a feleknek béke-törekvései meghiusuljanak. Németország e tekintetben semminemü javaslatot nem tett, de igen is kieszközölte, hogy az érdekelt két hatalom közvetlenül egymással érintkezett.

Széchen Antal gróf a congressus tekintetében a szabatosságot annak teendőinek és állásának jelzésében, felette fontosnak tartja. Rámutatott az 1871-iki londoni szerződés 1-ső pontjának példájára, mely eléggé mutatja, mily óvatosság szükséges a dolgok formulázásánál. A congressust magát illetőleg megjegyzi, hogy felfogása szerint ezen kifejezés „Európa“ s „európai érdekek“ nem egészen szabatos, mert bajos lenne megállapitani, hogy hol kezdődik és hol végződik az európai képviselés joga, mint ezt a bécsi congressus történelme is bizonyitja. Véleménye szerint a helyes kiindulási pont: csak az 1856-iki párisi és az 1871-iki londoni szerződéseket aláirt hatalmaknak összessége. Épen azért szükséges, hogy a congressus competentiája is mindig szabatosan körvonaloztassék és szem előtt tartassék, mert véleménye szerint ennek inkább negativnak, az európai szerződéseket fenntartónak vagy védőnek, mint sem positiv uj alkutások teremtésére irányzottnak kell lenni. Bár helyesli azon szándékot, hogy a keleti alkotások szempontjából a nemzetiségi elem és ezek egyikének a másik általi elnyomásának lehetősége szemben tartassék, a tisztán nemzetiségi és ethnographiai szempontnak kelletén tuli hangsulyozását mindazon által, főleg az osztrák-magyar kormány részéről, csak kellő megszoritással és elővigyázattal véli használandónak és megemlitendőnek.

Andrássy gróf kinyilatkoztatja, hogy a mit az uj Bulgária nemzetiségi viszonyairól mondott, az leginkább arra vonatkozik, hogy ott a görög elem nyilvános elnyomásával alakittatnék egy uj állam. A mi pedig az osztrák magyar monarchiára való utalást illeti, ennek jogosultságát ő határozottan tagadja. Bulgáriában arról van szó, hogy mesterségesen alakittassék egy uj állam, az osztrák-magyar monarchia pedig létezik és históriai fejlődés után jött létre. „Mi meg vagyunk“ — mondja a miniszter, — garde qu'y touche! (Vigyázzon, ki belénk köt!)

Csernátony azt kérdezi, vajjon jött-e Pétervárról válasz azon megjegyzésekre, melyeket az osztrák-magyar kormány a san-stefanoi békére nézve tett?

Andrássy gr. azt válaszolja: hogy ő, mihelyt ezen békekötés tartalmáról hivatalosan értesült, egész nyiltsággal jelezte Oroszországgal szemben azon állást, melyet ő ezen békekötésre nézve elfoglal. Azóta igen is jöttek Pétervárról válaszok, de olyan, a mely az eltérő nézeteket egy kalap alá hozta volna, még nem érkezett.

Szivák Imre két kérdést intéz a miniszterhez; először vonatkozólag azon válaszra, melyet a miniszter a Bánhidy-féle interpellatióra adott és melyben három pont soroltatik elő, mint az osztrák-magyar érdekekbe ütköző: vajjon ezzel ki van e meritve a san-stefanói békekötés pontjainak azon sora, melyeket a miniszter az osztrák-magyar érdekkel ellenkezőknek tart? másodszor, mennyi lett már eddig a 60 milliós hitelből tényleg felhasználható?

Andrássy Gyula gr.: Azon pontok, a melyeket ő Bánhidy-féle interpellátióra adott válaszában emlitett, távolról sem meritik ki az osztrák-magyar érdekek sorát; sőt épen azon pontokat, a melyeket Szivák megemlitett, mint például a romániai esetet, a Duna szabadságát, az osztrák-magyar kereskedelmi s közlekedési érdekeket Keleten, ő válaszában csak azért nem emlitette meg, mert azokat magától értetődő dolgoknak tekinti. Azon kérdésre, melyet Szivák mellékesen érintett, vajjon mire való a pénz azon esetre, ha a congressus eredményre vezet, azt feleli a miniszter, hogy a congressus mindenesetre csak papiroson oldhatja meg a függő kérdéseket, a mi korántsem zárja ki azt, hogy épen ezen határozatoknak foganatositása komoly nehézségekbe ütközzék, még pedig épen a mi tőszomszédságunkban.

A miniszter egész sorozatát olvassa fel az okmányoknak, a melyekben az eddig a török uralom alatt állott fejedelemségeknek lakói határozottan tiltakoznak, hol a Bulgáriához, hol a Szerbiához, vagy Montenegróhoz való bekeblezés ellen: és azért kétségtelen, hogy Keletnek ujjáalakitása még akkor sem fognak nehézség nélkül véghez menni, ha a hatalmak arra nézve egymás közt teljesen egyetértenek; a Keleten pedig csak is a hatalom imponál és Ausztria-Magyarországra nézve annyival szükségesebb, hogy a maga hatalmát némileg láttassa, miután ez a többi hatalmak részéről már is megtörtént.

Azon kérdésre nézve, mennyi költetett el a 60 millióból.

Széll Kálmán magyar pénzügyminiszter azt feleli, hogy legujabb időig semmi sem, de az utóbbi hetekben elhalaszthatlan kiadásokra a hadügyminiszternek némely — azonban nem jelentékeny — összegek lettek a két pénzügyminiszter által rendelkezésre bocsátva.

Apponyi Albert gr. előre bocsátja, miszerint ő nem hiszi, hogy Bulgáriának russificatióját egyátalán el lehetne kerülni, még akkor is, ha az occupatió kérdése a mi kormányunk értelmében oldatik meg. Vannak Oroszországnak más eszközei is, miként ezt Szerbiában láttuk. Erről most bővebben nem akarván beszélni, felveti azon kérdést, vajjon szándékosan történt-e, hogy a magyar miniszterelnök nem rég adott válaszában a monarchia déli, délkeleti és északi határainak megvédéséről szólt, holott a külügyminiszter csak Erdélyt és Dalmátiát emlitvén, az északi határokról hallgatott?

Tisza Kálmán miniszterelnök erre megjegyzi, hogy ő csak általános elővigyázati intézkedésekről szólott, holott a külügyminiszter azon határokat jelölte meg, a hol a csapatszaporitások történnek. Egyébiránt a külügyminiszter minapi nyilatkozatában ki van mondva, hogy ő csak példakép (beispielsweise) szólott.

Andrássy Gyula gróf. A részben tervezett, részben pedig kivitelben levő intézkedésekre nézve részletesebb felvilágositásokat ad, a melyek természetesen nem nyilvánosság elé valók.

Apponyi A. gr. Ada-Kaleh megszállása iránt intéz kérdést a miniszterhez.

Andrássy Gy. gr. utal arra, hogy a san-stefanói békeszerződés 3-ik czikke értelmében Ada-Kaleh a törökök részéről kiüritendő s azután lerombolandó. Midőn a törökök ezen békefeltétel valósitásához fogtak, az osztrák-magyar kormány előtt nem lehetett közömbös az, vajjon kinek kezébe fog jutni a Dunának ezen igen nagy, mondhatni legnagyobb fontosságu kulcsa. Érintkezésbe tette tehát magát a portával, s ezzel egy ideiglenes egyezkedés jött létre, oly értelemben, hogy mindaddig, mig Ada-Kaleh sorsa végleg el nem dől a congressuson, osztrák-magyar csapatok szállják meg, melyek a török részről ott hagyott hadiszereket is őrizetök alá fogják venni. A megszállásnak tehát csak ideiglenes jellege van, mely a végleges eldöntésnek nem praejudicál.

Apponyi Alb. gr. ezen feleletben való megnyugvását kijelentvén, még csak Boszniára és a bosnyák menekültekre nézve kiván felvilágositást.

Andrássy Gy. gr. arra figyelmeztet, hogy e két kérdés közt nagy különbség van. Bosznia sorsát a congressus fogja szabályozni, mig a menekültek kérdése közvetlenül bennünket érint.

Ezután felolvassa a külügyminiszter a hivatalos jelentéseket, a melyekből kitünik, hogy a bosnyák menekültek kijelentették, hogy semmi áron sem térnek vissza hazájukba, inkább megöletik magukat. E tekintetben az osztrák-magyar kormány a menekülteknek török részről nyujtandó garantiák iránt alkudozásokba lépett a portával, melyek jelenleg még függőben vannak.

Széchen Antal gróf azon kérdést veti fel, vajjon igaz-e az hogy mint az angol kékkönyvben olvashatni, mult évi junius 10-én Suwaloff és Derby közt megbeszéltetett azon terv, hogy az uj Bulgária csak a Balkánig fog terjedni, és junius 14-én Suwaloff már kijelentette, hogy Goresakoff herczegtől vett utasitás szerint Oroszország a Balkánon inneni Bulgáriával meg nem elégedhetik és hogy ezt mind a bécsi, mind a berlini cabinet tudta; kérdi tehát: mit fe'elt arra az osztrák-magyar kormány? Mert ha a dolog igy van, akkor a san-stefanoi békekötésben körülirt Bulgáriáról már egy évvel ezelőtt lett volna szó, és igy a békekötésnek ezen része a hatalmakra nézve meglepetést nem képezhet.

Andrássy Gyula gr. kijelenti, hogy a tényállás, mint az az angol kékkönyvben elő van adva, csakugyan megfelel a valóságnak, hanem az oroszok első terve, mely a Balkánon inneni Bulgáriára vonatkozik, azon feltételhez volt kötve, hogy a törökök maguk békét kérjenek, mielőtt az orosz hadseregek a Balkánon átmentek volna. Ez a törökök részéről nem történvén meg, ezen első terv magától elesett.

A második tervre nézve, mely Bulgáriát a Balkánon tulig akarta kiterjeszteni, az osztrák-mágyar kormány soha ezen alap elfogadása mellett nem nyilatkozott; különben is az akkor tervezett Bulgária távolról sem volt az, melyet a san-stefanoi békekötés megalkotni kiván. Ellenjavaslatot az osztrák-magyar kormány a jövőbeni Bulgáriára nézve nem tett, hanem fentartotta magának, hogy ha majd a békekötés idején ily uj Bulgária megalkotásáról leend szó, saját érdekeinek szempontjából ezen tárgyhoz is hozzászólhasson.

Ezzel az inkább társalgás, mint vita jellegével biró eszmecsere véget ért s az albizottság változatlanul fogadta el a külügyministerium költségvetésére vonatkozó jelentést, melynek bevezetése azt tartalmazza, hogy miután a delegatiók jelen ülésszaka csak befejezését képezi a mult évi deczemberben megindult és ez évi márcziusban folytatott tanácskozásoknak, a melyek folyama alatt a delegatiók a külpolitikáról ismételten nyilatkoztak és miután továbbá a 60 milliónyi hitel megszavazása óta az események határozott fordulata és a helyzet lényeges változása nem észlelhető: az albizottság nem érezte magát indittatva egy általános politikai discussio megujitásának kezdeményezésére, hanem csak a költségvetés tárgyalására szoritkozott.

Az iparos ifjusághoz.

Veszprém, május 30.

Junius hó 9. és 10-én azaz a pünkösdi ünnepek alkalmával Békés-Csabán az iparos ifjuság országos II-ik vándorgyülése tartatik meg.

Magyarország iparos ifjusága! vegyünk részt minél számosabban ezen gyülésen s az ezzel egybekötött munkakiállitást tekintsük meg.

Hassunk oda, hogy iparos ifjuságunk, sem szellemileg, sem munka- sem versenyképességben vissza ne maradjon az előre haladott nemzetektől: hanem velök egy uton haladjon. — Ez okból kell az iparos ifjuságot már most iparos elete reggelén serkenteni, neki a munkakiallitás által a versenyre alkalmat szolgáltatni, és időt engedni, hogy a szellem, mely minden münek mestere, ne maradjon parlagon.

Az ipar, már régi közmondás szerint koldusbotra senkit sem juttat; de mellette mindenesetre vas szorgalommal és kitartással kell birni, — küzdeni és türni tudni.

Barátaim, egy éve mult el annak, hogy Veszprémben az iparos ifjusági országos I-ső vándorgyülés és ezzel egybekapcsolt munkakiállitás rendeztetett. Belátva az ország ennek kor- és czélszerü hatását, ez időtől óta 9 egylet alakult. Hiszem, hogy nekik, ép ugy mint nekünk, nincs mit megbánni valónk. Azóta iparos ifjuságunk egyetért, a testvéri szeretet bennük megfogamzott. Összetartók és egyetértők lettünk.

Ezen idő óta belátta, az iparos ifjuság, hogy mire van hivatva, mire lehet szorgalom, verseny és szakképzettség által jutni. Meg tanulta, hogy szellemi kiképzés nélkül az iparos csak egy önként mozgó gép, mely ha a világ igényeinek meg nem felelhet, meg kell szünnie.

A történelem mutatja, hogy Magyarországnak régebb időben is volt ipara, még is azt kivánom, hogy a mai iparos ifjak, és a majdan leendő önálló iparosok jelszava az legyen, miszerint:

„Magyarországnak ipara nem volt, hanem lesz.“

Fel tehát ifju barátaim, menjünk a verseny szinhelyére Békés-Csabára. Itt az alkalom, hogy a haza a még most iparos ifjak, de a jövő iparosai érdekében is oda hassunk, hogy a mit tavaly Veszprémben elkezdettünk, folytattassék.

Békés-Csabán meg fogjuk látni, hogy mennyire haladt az elmult évben az iparos ifjuság, melyek igényei és müködése folytatásánál minő segédeszközökre van és leend szüksége.

Munkálkodjunk, hogy iparos ifjuságunk szellemileg minél hamarább előrehaladhasson, és hogy helyzetén, hol szükséges, könnyitsünk. Felleljük-e Békés-Csabán azon részvétet, melyet tavaly Veszprémben tapasztaltunk? — oly kérdés, melyre most nem felelhetünk ugyan, de az adandó felelet hiszem, megnyugtató leend.

A munka az, mely hazánk nemzeti jólétét emelheti, — mely fenállását és vagyonosságát biztositathatja. A munka dicső, nagyszerü és nemes elvei, a függetlenség és szabadság, az erény és erkölcsi érzet, az anyagi jólét fő kutforrásai. Ezen források üditnek, táplálnak. De ismernünk kell azokat.

Nálunk az ipar a megélhetési kényszerkeresethez tartozik, miután nálunk még erősen fenn van azon előitélet, hogy az iparos nem lehet müvelt, sem önálló szabad ember és ugy nevezett ur. Nálunk az „ur“ csak is birtokos, hivatalnok vagy általában munkálatlanul élő ember lehet. Pedig a honszeretet a munkánál kezdődik, mert ki saját javára munkálkodik az a hon javára is dolgozik. Koszorus költőnk mondja:

„Nincs igazabb a nap alatt
A ki iparkodik halad;
Megbecsüli a keveset,
Ez az igazi kereset.“

Benkő István,
a veszprémi iparos ifjuság képző- és segélyző-egylet elnöke.

Törvényszéki csarnok.

— Irattár a sajtosnál. Gyula Józs. váltó és kereskedelmi tvszéki hivatalszolga makulaturát árulgatott szatócsok, hentesek és sajtkereskedőknél. Hogy szerinte az igtatókönyvek, kiadónaplók, kézbesitési ivek és mutatókönyvek is a hasznavehetlen papir közé tartozik - vitte őt a vádpadra sikkasztás czimén. A törvényszéki kiadóhivatal igazgatója ezerekre mondja az okozott kárt, a menyiben a könyvek ujra berendezése egy sereg dijnokot igényel, az iktató és kézbesitő könyv pedig egyáltalán nem pótolható. — Vádlott tagadja a hivatalos iratok sikkasztását és azt állitja, hogy fütőpapirt takaritott meg és azt adta el, ma több tanut hallgattak ki, kik a papirból vettek.

Veigl szatócsnál fel is találtatott 3 darab hiányos könyv. Stekler Ignácz és Polacsek Lipót nem tudta meghatározni a vádlott által nekik kinált papir kinézését, minthogy az be volt csomagolva. Zuberka György hentes pedig nem tud olvasni, ennélfogva nem is tudja miféle papirt vett. Minthogy vádlott tagadja a sikkasztást és Veigl azt állitja, hogy egy fiatal kályhafütőnőtől vette a bünjelet képező papirt a végtárgyalás elnapoltatott, pótvizsgálat lesz az ügyben tartva.

— Vétkes bukás. Reitzer Izidor bejegyzett kereskedő 1873. év deczember 1-sőn csődbe jött. A csőd kiütése előtt vádlott végrehajtást szenvedett — a vád ezen végrehajtást gyanusnak vette, azonban a vizsgálat kifogástalannak bizonyitotta. Vádolva volt még Reitzer hamis tanuszerzés miatt is, mert a szakértők által kifogásolt könyvvezetés mellett azon körülményt bizonyitotta egy tanu által, hogy több könyvét és irományt apja — Reitzer Vilmos, mint haszontalan papirosttanunak ajándékozta azon alkalommal, a midőn az üzlethelyiséget tisztogatták. Időközben jelentkezett az ügyészségnél Lustig Mihály hordár egy évi börtönre itélt rab és előadta, hogy Reitzer Izidor őt hamis tanuskodásra birta rá és e tanuskodást Trombitás Mih. név alatt meg is tette, egy szó sem igaz abból, a mit ez ügyben, mint tanu vallott 2 frt dij mellett. — A törvényszék már egyszer tárgyalta e fenyitő pert, de Lustig-Trombitás Mihály be nem rendeltethetett s igy mára elhalasztották a végtárgyalást. Vádlott ma édes atyjával igazoltatta a könyvek hiányát — és hozott még egy tanut Hávelka János házi szolgát — ki azt állitja, miszerint jelen volt midőn Ludvig-Trombitás visszajött a vizsgálóbirótól és vádlottól azért 5 frtot kért. Vádlott azt felelte, hogy mivel sem tartozik mire a tanu fenyegette, miképen neki mindegy, ha becsukják is — de megmutatja, hogy Reitzert is befogják csukni. Lászy elnök: volt-e ön már büntetve? Tanu: Igen, részegség miatt kétszer vagy háromszor be voltam csukva. — A kir. törvényszék e két tanut sem hiteltette meg és tanáeskozás után Reitzer Izidort vétkes bukás miatt két havi fogságra itélte.

KÖZGAZDASÁG.

Heti jelentés az ipar állásáról.

— Május 31. —

A két nap óta tartó országos vásár sok idegent vonzott a fővárosba, kik élénk kereslettel örvendeztették meg iparosainkat. Az üzleti szellem ez által nagyobb lendületet vett. Szabók, kalaposok, kelmeárusok, fehérvarrók és divatkereskedők teljes nyári idénykészlettel léptek a piaczra s szemben a vásárló közönséggel nagy választék és solid árszabás mellett könnyü dolga volt a tisztességes árunak a selejtes, de olcsó bazár-áru versenyét veszélytelenné tenni. A szalmakalapok, különösen jól keltek, nemkülönben a könnyü szövetü kelmék, kész ruhaczikkek s napernyők is. A müipar az iménti megnyilt fürdőidény alkalmából számos megrendelésben részesül a fóranguak, s a pénzaristokratáktól. A norinbergi árukat az utazók veszik leginkább igénybe. Nyaralók és kerti lakók számára a butorgyártók vas- és nádbutorok dolgában sok megrendelést kapnak. Az épitési ipar most érte el munkája tetőpontját s több ezernyi napszámost lát el mindennapi kenyérrel, kik a mezei munkáknál nem kaptak foglalkozást. A vidékről érkezők házi szükségleteiköztársaság utolsó kártyáját kijátszani? Minő váratlan szerencse volna Bonapartera nézve, ha egy csapással összes ellenségeit megsemmisithetné. Egyszer mindenkorra véget vetni! Ha le is voltunk győzve, azért nem szabad kétségbeesni. Nincs eset reá, — mondak, — hogy e terv sikerüljön. Egy hadsereget nem lehet agyonlőni. Charamaule terve nem egyéb, mint a bizonyos halál. Nagyszerü bár, de mindamellett is öngyilkosság lenne. Önző az, ki bizonyos körülmények közt hős akar lenni. Egyszerre vége van mindennek, és az illetőnek nevét a történelem megörökiti, ez nagyon kényelmes dolog. De a hátramaradottaknak azután is folytatni kell a tiltakozás, az ellenszegülés, a számüzetés, és leigázás keserves harczát, mely a legyőzetés daczára sem teszi le a fegyvert. A politikának egyik nélkülözhetlen kelléke a türelem. Sokkal nehezebb néha a visszatorlás perczét bevárni, mint egyszerre mindent koczkára tenni. A bátorságnak kétféle neme van: a vakmerőség, és a kitartás; az első illik a katonának, a másodikat a polgárnak. Nem az a czél, hogy minden áron végezzünk. Meghalni, az könnyü dolog; de itt előbb a hazát kell megmenteni.

— Midőn önök azt mondják: — „Ma,“ — jegyzék meg azok, kik Charamaule urral és velem e tekintetben nem voltak ugyanegy nézetben — már jó eleve tönkre teszik a holnapi napot, vigyázzanak, mert az öngyilkosság néha szökéshez hasonlit.

E szó: „szökés“ fájóan hatott Charamaule kedélyére. — Ám legyen, ugymond, lemondok tervemről:

E jelenet leirhatlan nagyszerüségéről Quinet még a számüzetésben is elérzékenyedve emlékezett meg.

Elváltunk, és többé nem találkozánk.

Az utczákon bolyongtam. Nem tudtam, hol hajtsam le nyugalomra fejemet. Valószinünek tartottam, hogy Richelieu utczai menhelyemet őrszemmel kisérik; de az éj hideg volt, és én elhatároztam magam, hogy ismét ott töltsem az éjt. Lefekvés előtt kevés kenyeret ettem, és ezzel mély álomba merültem. Másnap hajnalban, a mint felébredtem, gondolkodni kezdtem legközelebbi teendőim felett; körülbelül tisztában voltam, hogy ide többé vissza nem térhetek. Mielőtt távoztam volna, megmaradt kenyérhulladékaimat kiszórtam a verebeknek az ablak külső párkányára.

A kötelesség kétféle alakban.

Követett-e el mulasztást a baloldal? Meggátolhatta volna- az államcsinyt?

Azt hisszük, hogy nem; de azért az alább következő eseményt nem akarjuk hallgatással mellőzni.

1851. november 16-ikán Tour d'Auvergne utczai lakásomon, 37. szám alatt éjfélkor dolgozó szobámban iróasztalomnál ültem, midőn inasom benyitott és valakit megnevezve azt kérdé, hogy elfogadom-é?

— Szivesen látom, mondám.

Ezen „valaki“ belépett.

Fenntartással beszélhetek e kiváló, jeles férfiuról és csakis annyit emlithetek fel, hogy fel volt jogositva a Bonapartékról, mint saját családjáról beszélni.

Köztudomásu dolog, hogy a Bonaparte család két ágra oszlott, a császári és a magánágra. A császári ág Napoleon hagyományos eszméinek, a magánág Luciánéinak volt hive.

Az én éji látogatóm ez utóbbihoz tartozott:

Mindenekelőtt kezembe adta anyjának, néhai *** herczegnőnek, e nemeslelkü, erényes nőnek emlékiratait, és tanácsot kért tőlem, hogy használ-e a közügynek és illően jár-e el, ha azokat közzéteszi; e kézirat reám nemcsak érdekes tartalmánál fogva, de azon okból is kedvező benyomást tett, mert a herczegnő kézirata anyáméhoz hasonlitott. Vendégem, miután a kéziratot visszaadtam neki, egy ideig lapozott abban, azzal egyszerre felém fordult és következő kérdést intézte hozzám:

— Tudja-e, hogy a köztársaság elveszett?

— Körülbelől! válaszolám.

— Ön azonban megmentheti, folytatá ő.

— Én?

— Igen, ön!

— Hogyan?

— Hallgasson reám!

Felvilágositásaiban volt ugyan elég paradoxon is, de mindamellett is éles elmével tisztán ecsetelte előttem a helyzetet.

— A helyzet szerinte — és ebbeli nézetét én is osztottam, — a következő volt:

— A jobboldal körülbelől négyszáz tagból állott, mig a baloldal száznyolczvanat számolt. A jobboldal három pártra szakadt, legitimistákra, orleanistákra és bonapartistákra, összeségükben azonban clericálisok voltak. A 180 főnyi kisebbség a köztársaság hive vala. A jobboldal félt a baloldaltól, és óvrendszabályokat alkalmazott.

Legkiválóbb tagjai közől tizenhatot kiválasztott, kiknek, mint külön bizottmánynak feladatuk volt ezen három — egységes pártot összetartani, és a baloldalt ellenőrizni. A baloldal ezen intézkedés felett eleinte csak élczeket faragott, és elnevezte a bizottság ezen 16 tagját (nekem tulajdonitották ez elnevezést) őrgrófoknak. De lassankéut a baloldal is komolyan vette a dolgot, és ő is kiküldött kebeléből egy tizenhattagú bizottságot, melynek feladata leendet a párt teendőit helyes irányba terelni, és a jobboldalt ellenőrizni; a baloldal ezen bizottságát a jobboldal elnevezte vörös őrgrófoknak. Ártalmatlan visszatorlások. A kölcsönös ellenőrzésnek az lett a vége, hogy Bonapartét senki sem ellenőrizte. A két nyáj annyira félt egymástól, hogy a farkasról elfeledkezett. Bonaparte felhasználta az időt, melyet a többség és kisebbség egymástól való félelmében elvesztegetett. A válság közeledtét mindenki ösztönszerüleg érezte. A pártok nem jó helyen keresték az ellenséget. A magas politika abban rejlik, hogy a bizalmatlanság tájékozni tudja magát. Az 1851-diki nemzetgyülésnél hiányzott ezen előrelátás; mindenki saját szempontjából nézte a jövőt, és a jobb és a baloldal egyaránt vaksággal volt megverve; féltek, de nem attól, a mitől kellett volna; az orvtámadás titkos szándékával álltak szemben, de ott keresték, hol az nem létezett, és a hol nem létezett, ott észre nem vették; a többség és kisebbség nyája rémülten állott egymással szemben, és mig a vezérek aggódva szemlélték egyrészt a baloldal haragos kitöréseit, másrészt a jobboldal obégatását, azalatt az államcsiny mindkettőjöket földre teperni készült.

— Ön is tagja a tizenhatos bizottságnak, nemde? kérdé vendégem.

— Igen, válaszolám mosolyogva, én is vörös őrgróf vagyok.

— Ugy, mint én vörös herczeg, jegyzé meg ő mosolyogva.

— Önnek teljhatalma van? kérdé tovább.

— Igen! Ugy mint a többinek? mert a baloldalnak nincsenek főnökei!

— Nemde, Yon, a nemzetgyülés rendőrbiztosa, köztársasági?

— Igen.

— És az ön rendeletének engedelmeskednek?

— Talán!

Én azt hiszem, hogy föltétlenül!

Vendégem erre keményen szemem közé nézett, és igy szólt: — Fogassa el ez éjjel a köztársasági elnököt!

Most rajtam volt a sor meglepetve reá nézni:

— Hogy érti ön ezt?

— Ugy, a hogy mondom!

Kénytelen vagyok kijelenteni, hogy szavai határozottan, a meggyőződés hangján voltak elmondva, és valamint akkor, ugy most is meg vagyok győződve szándéka loyalitásáról.

— Elfogni a köztársasági elnököt! kiálték fel álmélkodva.

Ekkor kifejté előttem, hogy a rendkivüli dolog nagyon egyszerü; a hadsereg ingadozik; az afrikai tábornokok befolyása egyensulyozza Bonaparte befolyását, a nemzetőrség a nemzetgyülés és különösen a baloldal pártján áll; Forestier, Gressier és Howyne ezredesek jót állnak az 5, 6 és 8-dik legióért; a tizenhatos bizottság rendeletére mindenki fegyvert fog, és habár az én aláirásom elég volna, lehetne várni holnapig, és az alatt a tizenhatos bizottságot titkos tanácskozásra össze lehetne hivni; a bizottság rendeletére egy zászlóalj megrohanná az Elysée palotát; az Elysée-ben támadásra készülnek és ennek folytán védelemre nem is gondolnak; a hadsereg nem szegülne ellen a nemzetőrségnek; Vincennes kapui megnyilnának és mire Páris fölébredne, ujra bezárulnának; a köztársasági elnök az éj hátralevő részét ott töltené, és Franeziaországot kettős örömEgy bün története.

— Hugo Viktor legujabb regénye. —

MASODIK KÖTET.

(27. Folytatás.)

— A véletlen ugy hozta magával, hogy még élünk, és együtt lehetünk. A köztársaságnak, itt van utolsó menedéke. Nos tehát, miután mi vagyunk a köztársaság, lépjünk szembe a hadsereggel; hátráljon meg a köztársaság előtt a hadsereg, a jog előtt az erőszak. E döntő pillanatban vagy a jognak vagy az erőszaknak rémülten kell visszavonulnia; ha a jog nem esügged az erőszak lesz kénytelen remegni. Ha mi bátrak leszünk, a katonák félni fognak. De bármi legyen is az eredmény, kötelességünket teljesitettük. Ha életben maradunk, szabaditók vagyunk, ha meggyilkolnak, hősök leszünk. Én tehát inditványozom:

Halotti csend állott be a gyülekezetben.

— Öltsük fel képviseleti jelvényeinket, és kettesével, tömegesen vonuljunk le a Madeleine térre. Nézzék az ablakokból az ezredest, ki ezrede élén áll. Egyenesen hozzá megyünk és én, ezrede élén fel fogom szólitani, hogy engedelmeskedjék a köztársaságnak. Ha ellenszegül. . .

Charamaule kezébe vette a két pisztolyt, és kiegészité mondatát:

— Agyonlövöm.

— Charamaule, ott leszek ön mellett, mondám neki.

— Előre tudtam, válaszolt ő, és a többiekhez fordulva, hozzátevé: — E látványra a nép tömegesen fegyvert fog ragadni.

— De ha ekkor sem teszi? kérdék többen.

— Akkor meghalunk.

— Én önnel tartok, mondám. Kezet szoritottunk.

Az ellenvetések minden oldalról özönlöttek.

Nem a gyávaság, de a megfontolás vitte ezeknél a főszerepet? Nem lenne ez őrültség? És még hozzá hasztalan őrültség? Nem annyi volna-e ez, mint nyereség lehetőségének kizárásával a

ket a nyári hónapok tartamára most szerzik be s a ruhanemüeken kivül edény, házi eszköz, butor, gazdasági és mühely-szerszám, gép stb. tágyak iránt fokozott érdeklődést tanusitanak s fokozzák a forgalmat. Lisztkivitelünk némileg emelkedik a mozgósitott hadseregek számára, mi emeli a belföldi lisztipart. Végre ha megemlitjük, hogy az állami és törvényhatósági közmunkák is, fokozott munkaerővel serényen haladnak az utak emelése a védgátok épitése körül, — előadtak rövid képét a mutatkozó élénk üzletnek, melyet a hazai iparélet oly rég nélkülözött s melynek most főemeltyüi a politikai helyzet folytán némileg javultak a hitelviszonyok s a kedvező aratási kilátások.

A budapesti gabna és értéktőzsde, május 31

Gabnatőzsde. Tegnap és ma buzában valamivel jobb vételkedv mutatkozott, kivált a malmok részéről, mi által, a kinálat különben is gyér levén, az irány megszilárdult, ugy hogy a mult heti zárlatáron könnyen el lehetett adni az árut. Ma a tulajdonosok valamivel tartózkodóbbak voltak. A két nap alatt elkelt vagy 25,000 mázsa. Árpa keresett, szilárd; minden más gabnafajban lanyha irány mellett igen kevés üzlet volt. A hivatalos feljegyzésre bejelentett kötések:

Buza, tiszai: 300 mm. 79 11.05; 200 mm. 79 11.65: 100 mm. 79.2 11.75; 300 mm. 78.5 11.54; 400 mm. 78.5 11.52½; 200 mm. 78.3 11.50; 300 mm. 78.3 11.30 sárga; 200 mm. 78 10.75; 300 mm. 78,5 és 100 mm. 77 11.52½ 1800 mm. 77.8 11.50; 100 mm. 77.8 11.45; 1,00 mm. 77.8 11.37½; 100 mm. 77.8 11.45; 300 mm. 77.5 11.35; 200 mm. 77 11.25; 100 mm. 77 11.37½; 600 mm. 76.8 10.90; 400 mm. 76.5 10.80; 200 mm. 76 10.90; 500 mm. 76 11; 700 mm. 76 10.75; 500 mm. 75.2 10.35; 100 mm. 74.2 10.22½; 200 mm. 74 10.20; 200 mm. 74 10.15; 300 mm. 74 10.30 mind három hóra. — Pestmegyei 800 mm. 77.8 11.50; 200 mm. 77.5 10.90 mindkettő három hóra. — Szanádi 1000 mm. 76.4 10.70 három hóra. — Bánáti 200 mm. 76.6 10.50 három hóra. — Felső-magyarországi 200 mm. 77.7 10.40 három hóra. — Bácskai 1000 mm. 75.8 10.20; 1000 mm. 75 10.10; 1000 mm. 75 10.12½; 1000 mm. 72.6 9.90 három hóra.

Árpa 1000 mm. 8; 300 mm. 6.30 készpénz.

Tengeri (ó) 2900 mm. 6.90 három hóra.

A határidőüzletben az árjegyzések emelkedtek buza 25, zab 30, tengeri 7 krral és repcze ⅛ frttal. Zárlat; buza őszre 10.05 10.10, zab őszre 6.10—6.20, tengeri, bánsági május—juniusra 6.82 | 6.37, káposztarepcze aug.—sept.-re 14.50—14.75, bánsági repcze julius—augusztusra 13.76—13.88.

Értéktőzsde. A mai forgalom igen élénk hangulatban vette kezdetét, a külföldi tőzsdékről magas árfolyamok jeleztettek, de különösen az angol consol emelkedése hausset keltett. A délelőtt folyamában felmerült reactiót ujabb hausse váltotta fel, csak az aranyvaluta mozgott hanyatló irányban. Vasutak igen szilárdak és lényegesen magasabb árfolyamon keltek, helyi értékek csak kevés figyelemben részesültek.

Az előtőzsdén osztr. hitel részvények 230.74 után 230-on keltek és 230.25-ön maradtak, magy. hitel részvények 209.75—210.50-ig vásároltattak.

A déli tőzsdén osztr. hitel részvények 230.50—231.20-ig keltek és 230.80-on maradtak. magyar hitel részvények 210.50—210-en hozattak forgalomba. Pesti bizt. részv. 73½—74-en. I. bizt. társaság részvények 1825-ön kinálva pesti közuti vasut részv. 180 adva 181 tartva voltak. Magyar északkeleti vasut részv. 116.50—117-en, Alföldi részv. 120.25—120.75-ön, magy. aranyjáradék 88.15—88-on, 20 frankos aranyok 9.49—9.50-en, markjegyek 58.55—58.65-ön keltek.

Bécsi és külföldi üzleti tudósitások.

Bécs, május 31. (Az „Egyetértés" távirata.) Buza őszre 10.35—10.40, tengeri május—juniusra 7.20—7.25, bánáti 7.25—7.30, zab junius—juliusra 6.25—6.30, kereskedelmi zab őszre 6.50—6.55, rozs magyar 7.90—8.—, kereskedelmi zab 6.10—6.25, uj tengeri 7.20—7.25, ó román 7.25—7.30.

Bécs, május 31. Hitelrészv. 229.70 Galicz ai 253.50 Államvasut 262.50. Hitel-sorsjegy 164.50—. Napoleond'or 9.48½. Arany 5.39.— Frankfurt 57.90. Porosz pénzutalvány 58.40. Arany jár. 73.90. Angol-Osztrák 109.75. Lombard 76.50 Tramvay —.—. Rente 63.90. 1860-as 114.25. 1864-es 142.— . Ezüst 103.20. London 118.65 Általános épitőbank —.—. Török sorsjegy 21.75 Angolépitőbank —— Unio-bank—.—

Bécs, május 31 Magyar földteherm. kötvény 79.— Salgó-Tarján 90.50 Magyar hitel 208.75. Magyar záloglevél 95.— Erdély 109.—. Magyar keléti vasut 67.— Magyar sorsjegy 78.50 Magyar földhitel 51.25. Magyar vasuti kölcsön 100.50 Angló magyar —.—. Franco magy bank —.—. Alföld 120.—. Magyar északkeleti vasut 115.80 Kel.-vasuti elsőbbségi kötv. 64.50. Tiszai vasut 194.50 Arany járadék 87.90.

Berlin, május 31. Gabnaüzlet. (Zárlat.) Buza april—májusra 211.00, junius—juliusra 203. Rozs helyben 135, april—májusra 135, május—juniusra 135.00, junius—juliusra 134.50. Zab april—msjusra 133, május—juniusra 133. Repczeolaj helyben 62, april májusra 62.20, szept.—októberre 91.80. Szesz helyben 53.40, april—májusra 52.60, junius—juliusra 52.60, szeptemberre 53.50.

Vidéki-piaczok.

N.-Kanizsa, május 29. (Az „Egyetértés" tudósitása.) Utolsó tudósitásunk óta azért hagytunk hosszabb időt eltelni, hogy egyuttal az ugynevezett jégnapok miképeni elmultáról értesithessük, vagyis arról, hogy nem okozott-e vidékünkön kárt az e hóban beállani szokott hideg. Szerencsékre nem; gyönyörü időjárásunk van, mely csak nehány esős nap által lett közbeszakitva, a mi földeink és kertjeinkre csakis jótékony hatással volt. A szőllőtő ily alkalmas idő mellett gyönyörüen virágzik, ugy hogy nagyon gazdag szüret remélhető.

Mindezen kedvező kilátások daczára, a faüzletben nem történt javulás, ámbár első izben ez üzletágra kellene hatniok és azt emelni, mert még folyton hiányoznak vevők, a kádárok és hordógyárosok — daczára az előrelátható szükségletnek — nagyon visszatartók, és csak igen nyomott árak mellett vásárolnak. Ép oly kedvezők értesitéseink a szőllőtő állapotjáról Francziaországból, mégsem mutatkozik lényegesebb forgalom franczia dongafában.

Igaz ugyan, hogy két, egész háromszázezer darab eladatott, azonban még mindig az eladók nagy engedményeivel és az előbbi alacsony árak mellett. Talpfákban az áru nagy hiánya miatt nagy a kereset, ép ugy szép gerendák és hosszu szögletesre vágott fa után.

A puha fávali üzlet a vidéken levő élénk épitkezések következtében valamivel jobban menne, ha azon árfelszállás által nem lenne akadályozva, mely az előállitási helyeken a nagyobb kereset folytán rögtön beállott.

Szolnok, május hó 30. (Lusztig Sándor tudósitása az „Egyetértés" részére) A folyó hó 26. és 27-én tartott országos vásárunk igen silányul ütött ki, ugyannyira, hogy az alig érdemel némi emlitést. Tegnap megtartott gabnapiaczunk szintén igen gyéren volt látogatva, az eladók csekély számban jelentek meg, mig vevők igen tartózkodók voltak; buza kelt 9 frt. 50 krtól 10 forint 50—60 krig szin s minőség szerint métermázsánként.

A mi veteményeinket illeti, sajnálattal kell constatálnunk, hogy azok most már — miután a májusi esőzések legnagyobbrészt kimaradtak, — igen sok kivánni valót hagynak hátra, és habár azokat egy tartós meleg eső még helyre hozhatná, mindamellett meg kell vallanunk, hogy ha az időjárás ezután nem lesz normalis, illetve, ha az esőzések nem következnének be rövid idő alatt, akkor valamenyi veteményeink igen silány aratást helyeznének kilátásba.

A repcze-üzlet a szokottnál sokkal szükebb határok között mozog; már tavaly ilyenkor a külföldi repczekereskedők itt voltak, holott most még szinöket sem mutatják; nagyon természetes tehát, hogy még igen kevés repcze adatott el; a mi eddig „Julius-Augusztusra" köttetett, mely nem mondható jelentékenynek, az többnyire 13—13½ forintért kelt, és ugy látszik, hogy az idén nem lesz meg a repczének a tavalyi ára (18—19 frt.) különösen akkor, ha Szilézia és Poroszország Orosz országból fogja szükségletét fedezni, a mi némely külföldi ház szerint kilátásba van helyezve.

Vegyes közlemények.

A győr-sopron-ebenfurti vasut részvénytársulat az évi közgyülését junius hó 18-án d. e. 11 órakor fogja megtartani tüköruteza 2. sz. a. helyiségében.

Első magyar kártyagyár részvénytársulat. A IX-ik rendes közgyülést ma Schwalovszky elnök nyitotta meg, ki 424 db részvény letételét jelenté be. Az üzletre nem kedvező az 1877-ik év, mert nagy volt a concurrentia; sokáig nem birtak nyitjára jönni, mint képes a verseny oly kiterjedést ölteni. de közelébb felfedezték, hogy sok hamisan bélyegzett kártya van forgalomban s a társaság, mely a bélyegdiját mindig pontosan fizette nem volt képes a versenyt elfojtani. A hamisitás ügyében, a tettesek fölfedezése végett foly a vizsgálat a tvszéknél. A gyár bélyegilleték fejében a mult évben 64,596 ft 55 kt fizetett. A bevétel 157128 frt 80 krra rugott; — ebből a költségek fölemésztettek, 29.103 frt 43 kr adó és egyéb fizetésen 23498 frt 61 krt tettek. Tiszta nyereményül maradt 5614 frt 82 krt. A jelentés tudomásul szolgált, s az igazgatóság inditványára elhatároztatott, hogy a nyeremény nem osztatik ki, hanem a megváltási számlára iratik át. Az igazgatóság lemondott a jutalékáról. A gyár telke és épülete immár tehermentes s a társulat tulajdonánál be van keblezve. Az igazgatóság felhatalmaztatott alkalmas időben 200-ra mehető részvények bevásárlására. A felügyelő bizottság dijául 300 frtot szavaztak meg.

A kőbányai gőztéglagyár részvény-társaság ma tartotta rendes közgyülését Ungár Ignácz elnöklete alatt 20 részvényes 492 drb részvényt tett le, minélfogva a közgyülés határozatképes volt. Elnök bemutatta dr. Weinman közjegyzőt, mint a gyülés jegyzőjét. Az évi jelentésből kiemeljük, hogy a tégla az épitési kedv hiánya daczára, az anyag kitünőségénél fogva meglehetősen kelt, s a mérleg tiszta nyereménynyel zárathatott le, mire nem kis befolyással volt az sem, hogy a társulat terra-cotte előállitását üzte s készitett sok cserépzsindelyt is. — Az igazgatóság szerencsés volt tagjává megnyerni Büchler Sándor urat, ki a vevők körét kiterjesztette, a társulat elismerésül ezüst érmet kapott az orsz. iparegyesülettől. Hogy a gőzerő jobban kiaknáztassék, a gyártelephez még egy daráló malmot is csatolt a társaság. 1877-ben 7 millió tégla égettetett és adatott el. A tiszta nyeremény 11,373 frt 32 kr. ezenkivül a tartalékalapnak jutott még 600 frt. A nyereményből minden részvényre 4% -8 frt osztalék esik. Az igazgatóság az üzlet rendezése végett inditványozza, hogy minden részvényből 20% leirassék, mert a gyár értéke is ilyen arányban leszállt. Továbbá jelenti az igazgatóság, hogy a mult közgyülés felhatalmazása daczára nem vásároltatta össze a 800 drb saját részvényt, mert a felhatalmazás határozott összegről szólt; kéri a felhatalmazást e nélkül megujitani. A jelentés tudomásul vétetett, a felügyelők jelentése alapján a fölmentvény kiadatott s a közgyülés az igazgatóságnak köszönetet szavazott. A 20% leirási inditvány elfogadtatott s a kért fölhatalmazás kiadatott. Végül a mult évi fölügyelő bizottság megválasztatott ujra s az igazgatóság megbizatott az alapszabályok szükséges módositását eszközölni.

Napirend junius 1-én.

Naptár. Szombat. Kath: Nikodem. Prot.: Nikodem. Görög-orosz: Május 20. Tótele — Napkél 4 óra 7 perczkor. Nyugszik 7 óra 25 perczkor.
Muzeumban nyitva van a természetiek tára d. e. 9 órától d. u. 1 óráig.
Ügyvédjelöltek majálisa a margit szigeten este 6.
Eszterházi képtár nyitva d. e. 9 órától d. u. 1 óráig.
Az 1864-ki sorsjegy huzása.
Vallás- és földmivelési miniszter fogad d. e. 9–12 óráig.
Orsz. képzőművészet kiállitás nyitva d. e. 10–12 óráig d. u. 2—4 óráig.
Orsz. gazdasági és tanszermuzeum d. e. 10—12 és d. u. 2—4 órák közt nyitva.
Orsz. képzőművészeti csarnok d. e. 9 órától d. u. 4 óráig nyitva.
Muzeumi könyvtár nyitva d. e. 9 órától, d. u. 1 óráig
Egyetemi könyvtár nyitva d. u. 2—7 óráig
Akadémiai könyvtár nyitva d. u. 3—7 óráig.
Allatkert nyitva egész nap.
Magyar daltársulat előadást tart a „Komlókertben" este 9 órától kezdve.

Hajóforgalom május 31-én.

A főváros Duna balpartján következő vizi jármüvek kötöttek ki: Ifj. Simon János m. h. 100 mm. szerfával Veröczéről, idősb Simon János m. h. 160 mm. szerfával Veröczéről, legidősb Simon János m. h. 350 mm. szerfával Verőczéről. Füstös János m. h. 300 mm. szerfával Verőczéről. Fernbach Antal m. h. 400 mm. árpa és 3600 mm. Verbászról. Poder János m. h. 400 mm. szerfával Verőczéről. Fichtl Salamon m. h. 1355 hectoliter borral Mohácsról. Simon Sándor m. h. 200 mm. szerfával Verőczéről. Csery Mihály m. h. 30 mm. gyümölcsescsel Monostorról. Fonyik Ádám 6 talpja 25 mm cserépedény és 75 mm söprüvel Trencsénből. Győry Lidia m. h. 432 km tüzifával Maróthról. Feuerlescher Adolf m. h. 250 mm. cement ós 300 mm. cserépedénynyel Komáromból Lelbach Ádám m h. 2200 mm. buzával Cseresukáról. Boros István m. h. 128 mm. buza és 3750 mm. kukoriczával Tamasováczról. Rozmayer Ferencz m. h. 1800 mm. buzával Ó-Kanizsáról. Bruder Márton m. h. 4500 mm. fajkővel és 2500 mm. járdakővel Bogdányból. Pesti Ádám m. h. 15 hect. pálinka és 105 hect. borral Szegozárdról. Luczenbacher Pál m. h. 2900 m. m. kőszénnel Táthról. Luczenbacher Pál m. h. 50 m. m. szerfával Szobról. Márton Zsófia m. h. 1155 m. m. buza és 2045 kukoriczával N.-Becskerekről.

Kivonat a hivatalos lap május 30-ik számából.

Árverések a fővárosban. Zieglvágner Ignácznak 6360 frtra b, tabáni háza, Matiskó Máriának 11.810 frtra b. szövetség-utczai ház.

Árverések a vidéken. Sebestyén Mihály 1067 frtra b. ingatl. julius 16. Dabronczon. Misolszky István 1147 frtra b ingatl junius 26. K.-H. Várallya. Mihály Rosina 3135 frtra b. ingatl. junius 12. Uj-Arad. Hauer Örzse 2531 frtra b. ingatl. julius 5, Fazekas-Bodán. Gyürü Ján. 4560 frtra b. ingatl. julius 3. Dénesfán. Győre János 2079 frtra becs. ingatl. junius 20. Zala-Szt.-Györgyre. Ütő Gáb. 8187 frtra b. ingatl. junius 28. Adamos. Mikó József 1500 frtra b. ingatl. julius 10. Székesfehérvár. Gyukin Vasza 3950 frtra b. ingatl. julius 24. Csernegyház. Drobni Erzsébet 1842 frtra b. ingatl. junius 30. Ipoly-Szakálláson. Kozák Pántó 3000 frtra k. ingatl. junius 22. Pomáz. Pavlovcsák Pál 1970 frtra b. ingatl. julius 9. Nagy-Mihály. Vingert Albert 4024 frtra b. ingatl. julius 5. Zichyfalván. Ethey Imre 2450 frtra b. ingatl. junius 25, Rozsnyón. Laky Ferenczné 2266 frtra b. ingatl. julius 9. Zalaegerszegen. Matasovics György 1180 frtra b. ingatl julius 8. Lothardon. Rujer Vendel 2500 forintra becs. ingatl. junius 30-án Zombor. Benesics József 1200 frtra b. ingatl junius 22. Szt.-Györgyön. Holeitner István 1200 frtra b. ingatl. aug. 3. Czalja.

Csődmegszüntetés. Schuster Károly fehértemplomi czég ellen.

Pályázatok. Ecskán Torontálmegyeben póstamesteri áll., a pozsonyi fővámhivatalnál III. oszt tiszti, s több póstamesteri állomásokra, továbbá soproni kir. tvszéknél irnoki állomásra.

Szerkesztői üzenet.

B. N. ur. „Vers Tisza Kálmánhoz." Jól énekeli:

Azt igérted hetvenötben:
Édes hazánk jobban leszen,
Ha te lessz a kormányrudnál
Mondd: ugyan mire jutottál??

Megmaradt a delegátus,
Meg a durva virilismus,
Közösügyek szégyenfoltja
Annyi bajnak kutforrása.

Megmaradt a quóta-rendszer,
Melyet röstel minden ember,
Megmaradt a csúzás-mászás
Bécsi tányérnyalogatás.

Megmaradt: a protektió
Financz, trafik, osztrák bankó,
Terjed, nő a reáktió,
Szaporodik a sok adó.

Mondd meg tehát, mondd meg Tisza:
Mit köszön neked a haza?

Csávolszky Lajos
felelős szerkesztő és kiadótulajdonos

Nyilt-tér.

Éremmel jutalmazott
kivitelre főtt jaroschaui
márcziusi sör
egyedül *Ziegler E.* rakhelyében
váczi körut, 20. szám alatt kapható.

Megrendelések 20 palaczktól kezdve helyben bérmentesen házhoz szolgáltatnak, vidékre való küldemények 25 és 50 palaczkos ládákban szállittatnak.

Ezen kitünő sörnek rendkivül olcsóra szabott ára, kis palaczkja ½ liternyi 10 kr, nagy palaczkja 7/10 liternyi 14 krjával remélni engedi a számos megrendelést. Tisztelettel

Ziegler E.
Jaroschaui sörcsarnok
váczi körut 20.

Biztos és realis kereset.
Minden rendü egyének számára, mindenütt. Ajánlatok 3005 alatt Haasenstein és Voglerhez Budapesten.

Elegáns

Kész egész öltözetek . . .	16	frttól
Lustre öltözet	16	„
Vászon öltözet valódi angol vászonból	20	„
Orosz vászon öltözet . . .	14	„
Lustre Saccos	5	„
Rips Jaquets selyem béléssel	12	„
Nyári nadrágok	5	„
Piquet mellények	4	„
Papi felöltők.	25	„
Porköpenyek orosz vászonból	12	„
„ öltözetek . .	25	„
Fiu-gyermek öltözetek . .	10	„

felfelé.

(Téli áruk valódi 10% rabatt szabott árból.)

Mindez legujabb divat szerint kitünő tartósan dolgozva, a legjutányosb határozott árakon (a körülményeket figyelembe véve, kaphatók egyedül

ROTHBERGER JAKAB
cs. és kir. udvari szállitónál:
Kristóf-tér 2. sz. I. emelet
a „Nagy Kristóf"-hoz.
Az ár minden darabon kitéve van.
Vidéki megrendelések pontosan teljesittetnek.

Egy fiatal ember ajánlkozik gazdászathoz. Bővebben értesülhetni Budapesten uj világ utcza 5. szám I. emelet 6. ajtó.

Önkéntes végeladás
Balitzky Sándor utódainál
Budapest, IV. ker. váczi-utcza 20. sz.
Az üzleti helyiségek mielőbbi kiüritése miatt a még nagy mennyiségben meglevő finom áruczikkek az eddigi végeladási áraknál
25%-kal
olcsóbban adatnak el.
Egyes kabátokra, nadrágokra, felöltőkre és egész öltözékekre való finom angol szövetek, melyeknek ára szintén annyival leszállittatott, gazdag választékban kaphatók.
Télre való tárgyak vagy szövetek stb. még olcsóbban adatnak el Mély tisztelettel
Balitzky Sándor utódai.

Nyári orpheum
előbb népczirkus.
Sugár-ut, Hunyady-tér, a műcsarnok mellett.
2 nagy nemzetközi müvészeti előadás:
HEKSCH igazgatása alatt.
Ma csütörtökön május 30. és mindennap nagy rendkivüli müvészeti előadás, összekötve kettős birokviadallal **Glänzer M.** és **Schön Herm.** a fővárosban ismeretes 191. számu bérkocsis és **Oroszy Rudolf** főpinczér urak között.
Első és egyszerü fellépése, **non plus ultra,** a budai **Wiest Márton** urnak a ki 5 mázsás **járdakövet** két embertől a mellén széthagy ütni.
A kő a nyári orpheumban **ki van téve,** egyidejüleg felhiv mindkit a **birkozásra,** a győztes jutalma **50 frt,** először nagy **cancan,** két hires táncművész **Lieberto** és **Ferenti** urakkal, az összes személyzet fellépése.
Kezdete ünnepnapokon 5 órakor. Vége éjfélkor.
Belépti-dij 20 kr.
Szabad dohányzás. **Az igazgatóság.**

Keresni ez a jelszava minden halandónak. Minden rangu férfiak, de csak a vidéki városokban, községekben, falukon, gyártelepeken, bányatelepeken, kik magoknak különösen még ez évben minden költség nélkül dus mellékjövedelmet óhajtanak biztositani, sziveskedjenek levél utján jelentkezni. „Mellékkereset 400" jelige alatt **Lang Lipót hirdetések felvételi irodájában** Budapesten, Dorottya-utcza 8. szám.

Előfizetési felhivás.

„Első magyar-német vasuti és gőzhajózási kalauz" a magyar forgalmi intézetek hivatalos menetrendkönyve évenkint legalább is 10-szer jelenik meg, és a magyar közlekedési vállalatok intézkedése folytán valamennyi hazai vasuti és gőzhajózási állomáson az utazó közönség használatára van kitéve, s ezenfelül ugy Budapest, mint a vidék legtöbb szállodái, kávéházai, vendéglői és egyéb nyilvános helyein számos példányokban elterjedve

E kalauz hirdetések és üzleti czimek terjesztésére a leghatásosb eszköz, mert annak minden egyes példánya egy hónapig áll használatra, ezrek által olvastatik, s egy hirdetmény 10-szer vagy egész évre feladva, mintegy 25.000 példányban jut nyilvánosságra.

Előfizetési dij egész évre 4 frt. A hirdetések igen jutányosan számittatnak.

A kiadóhivatal
Budapest n, VI. uj-utcza 25. sz.

HURUT,
köhögés, rekedtség, mell- és gyomorbajok ellen.
Hoff János, cs. kir. tanácsos urnak és a legtöbb európai uralkodó udvari szállitójának, a koronás arany érdemkereszt birtokosának, nevezetesebb porosz és német rendek lovagjának, a cs. kir. udv. maláta-gyár tulajdonosának Bécsben, Graben, Bräunerstrasse 8.

Legujabb elismerés.
Parád, per Kis-Terenne, april 16. 1878.
A veltem malátakivonat egészségi-sörét, ugy veszem észre, jót tesz, betegem szivesen issza és nyugtató hatást érez, ennélfogva kérek 28 palaczkkal és 1 font a Hoff-féle chocoládét póstai utánvéttel ily czim alatt küldeni: Tekintetes Ruttner Albert mátrabánya-egyleti müigazgató urnak Parádon.
Stoll Károly,
országgyülési képviselő.

Hoff Jànos fiókja
Budapesten, kalap-utcza 10. sz.

Megjelent és az „Egyetértés" kiadóhivatalában (himző utcza 1. sz.) kapható
„UTOLSÓ BEBEK"
történeti regény 3 kötetben, irta
Pétery Károly
Ára a 3 kötetnek 3 forint.

Budapesti szinlapok.

Szombat, junius 1-én.

NEMZETI SZINHÁZ.
LALLA-ROUKH.
Regényes opera 2 felvon.
Személyek:

Nourredin	Pauli	Kaboul	Valch
Baskir	Kőszeghy	Lalla-Roukh	Tannerné
Bacbara	Szalai	Mirza	Nádayné

Az opera után:
Coppélia, az üvegszemü hölgy.
Ballet 2 felv.
Kezdete 8-adfél órakor.

NÉP-SZINHÁZ.
A szekrény rejtelme.
Népszinmü 3 felv.
Személyek:

Székesi	Horváth	Csillagné	Szigligetiné
Margit	Rákosi Sz.	Jancsi	Tamássy
Holdasi	Jány	Rózsás	Pártényi
Holdasiné	Pártényiné	Seczkó	Solymosi
Eduárd	Egri	Erzse	Klárné
Beregi	Eöri	Juczi	Adámi P.

Kezdete 8-adfél órakor.

Vizállás és időjárás.

Május	Névszerint	Méter 0 fölött	Méter 0 alatt	Változik:	Időjárás
31	Budapesten	4.08	—	apadt	tiszta
31	Pozsonyban	3.38	—	áradt	száraz
31	M.-Szigeten	1.49	—	„	tiszta
31	Szatmáron	0.65	—		száraz
31	Tokajban	1.71	—	apadt	derült
31	Szolnokon	2.67	—	„	„
31	Szegeden	4.85	—	„	száraz
30	Aradon	—	0.12	„	„
30	Nagy-Becskereken	1.03	—	„	„
30	Bezdánnál	2.22	—	„	„
30	Verbászon	1.79	—	apadt	felhős
31	Eszéken	3.41	—	„	felhős
31	Beresen	2.97	—	áradt	felhős
—	Mitrovitzon	—	—	apadt	szeles
—	Zimonyban	—	—	„	száraz
31	Sziszeken	3.00	—	„	„
31	O-Orsován	4.45	—	áradt	tiszta

---

hirrel lehetne meglepni; először, hogy Bonaparte harczképtelen, és másodszor, hogy a köztársaság veszélyen kivül van.

— Neumayer tábornokra Lyonban és Lawoestyne tábornokra Párisban bizton számithatnak, tevé hozzá. Mintha most is magam előtt látnám, a mint gondolkodó arczczal, a kandallóhoz támaszkodva, imigy folytatá beszédét:

— Nem érzek elég bátorságot arra, hogy ujra kezdjem a számüzött életet, de arra erősnek érzem magamat, hogy családomat és hazámat megmentsem. Valószinüleg észrevette meglepetésemet, mert ez utóbbi szavait különös hangnyomattal ejtette ki:

— Kimagyarázom magam. Igen, családomat és hazámat akarom megmenteni, viselem a Napoleon nevet, de, a mint ön is tudja, fanatizmus nélkül. Bonaparte vagyok, de nem bonapartista. Tisztelem, de el is itélem e nevet. Már van rajta egy szennyfolt, Brumaire 18-dika. És most megint? A régi szennyfoltot eltakarta a dicsőség. Austerlitz feledteté Brumairet. Tehetsége fölmentette Napoleont. Annyira bámulta a nép, hogy megbocsátott neki. Az ő emlékét már szobor örökiti; hagyjuk ott békében. Ne kényszeritsük Frankhont, hogy visszaemlékezzék. Napoleon dicsősége megsebezhető. Behegedt seb van rajta. Ne engedjük a sebet kinyilni. Bármit irjanak is, tény az, hogy Napoleon Brumaira 18-dikán önmaga ellen intézte az első csapást.

— Igaza van, jegyzém meg; a bűn mindig annak elkövetőjét sujtja.

— A dicsőség túltélte az első csapást, folytatá beszédét, de a másodikat túl nem élné, és én ezt nem akarom. Brumaire 18-dikát gyülölöm, de annak ismétlését félem. Ezt akarom meggátolni. Ezen okból kerestem fel önt éjjel; megakarom menteni ezen már egy izben megsebesült nagy dicsőséget. Ha ön elfogadja tanácsomat, és a baloldal önt követi, megmentettem első Napoleont, mert egy ujabb bün meggyilkolná dicsőségét. E név elaljasodnék és a történelem tudni sem akarna róla. Tovább megyek és kiegészitem gondolatomat. Én e jelenlegi Napoleont is megmentem, mert, ha nincs dicsősége, legalább büne ne legyen. Megmentem nevét a gyalázattól. Fogassa el őt!

Vendégem mélyen meg volt hatva, de azért folytatta beszédét:

— A köztársaságot Bonaparte Lajos elfogatása által végveszedelemtől menti meg. Igazam volt tehát, midőn azt mondám, hogy javaslatommal családomat és hazámat mentem meg.

— Gondolja meg, jegyzém meg én, hogy ön államcsinyt hoz javaslatba!

— Gondolja ön?

— Ez kétségtelen. Mi kisebbség vagyunk, és a többség előjogát gyakorolnók ezzel. Mi, kik a nemzetgyülés töredéke vagyunk, az összeség hatalmát gyakorolnók. Kárhoztatjuk az usurpatiót, és ugyanazon bünbe esnénk. Kezet emelnénk az állam legfőbb tisztviselője ellen, kit csak a nemzetgyülésnek van joga letartóztatni. Mi, az alkotmány védői, mi szegnők meg azt. Mi, a törvény emberei, lábbal tapodnók azt. Ez államcsiny lenne.

— Államcsiny a jó ügy érdekében.

— A jó szándék a rosz cselekedetet nem teszi jóvá.

— Még akkor sem, ha sikerül?

— Akkor sem!

— Miért nem?

— Mert példa gyanánt szolgál!

— Ön tehát nem helyesli Fructidor 18-dikát?

— Nem!

— De gondolja meg, hogy csakis Fructidor 18-dika képes Brumaire 18-dikát megakadályozni.

— Téved. Az csak előkésziti!

— Gondoljon az államérdekre!

— Én csak a törvényre gondolok!

— Mély gondolkodásu férfiak helyeselték Fructidor 18-dikát.

— Tudom.

— Blanqui és Michelet helyeselték.

— Barbés és én nem helyeseltük.

Ezzel, a kérdés erkölcsi oldalát mellőzve, áttértem annak gyakorlati részére. A terv kivitele minden oldalról akadályokba ütközött volna; feltártam azokat előtte.

A nemzetőrségre nem lehet számitani, mert Lawoëstyne tábornok még nincs kinevezve parancsnokának. A hadseregre annál inkább nem lehet bizton számolni, mert Neumayer tábornok nem Párisban, hanem Lyonban van. Ki tudja, sietne-é a nemzetgyülés segélyére. Lawoëstyne tábornok kétértelmü szerepet játszik. A 8-dik legiónak Forestier megszünt ezredese lenni, s az 5-dik és 6-díknál Gressier és Hovyne csak alezredesek. Kérdés, hogy a legiók engedelmeskednék-e nekik; kérdés, hogy Yon biztos engedelmeskednék-e a baloldal parancsának, hiszen ő a képviselőháznak, tehát a többségnek alárendeltje. De még ha biztos volna is a siker, a kérdés soha sem a siker, de mindig a jog körül forog. Már pedig a jog ellenünk szólna. Birnunk kellene a nemzetgyülés beleegyezését, mielőtt a köztársasági elnököt elfoghatnók; ennek mellőzésével a baloldal erőszakot követne el. Nem lenne ez egyéb, mint erőszakos betörés, a törvény és hatalom ellen. Tételezzük fel továbbá, hogy ellenszegülésre találnánk, tehát vért kellene ontanunk. A megsértett törvénynek vérontás a következése. És mindennek mi a neve? Bün!

— Salus populi suprema lex! válaszolá.

— Előttem nem! Én meg nem ölnék egy gyermeket, ha ezzel egy nemzetet mentenék meg.

— Cato megtette volna.

— Jézus meg nem tette volna.

— Ön az ókor eszméiben él, folytatám beszédemet. A régi görögök és rómaiak példáját akarja követni; én az emberiség ujabb igaz eszméinek hódolok. Az én látköröm tágasabb! Pillanatnyi csend állott be közöttünk, melyet ő szakitott meg:

— Ő fogja önöket megtámadni!

— Ám legyen.

— Majdnem biztos, hogy elvesztik a csatát.

— Tartok tőle.

— És önre, Hugo, Victor, ez egyenlőtlen csata esetén halál vagy számkivetés várakozik.

— Magam is azt hiszem.

— A halál pillanat műve, de a számkivetés hosszu!

— Meg kell szokni!

— Nemcsak számüzni, de rágalmazni is fogják.

— Ez bevett szokás.

— Tudja, már most is mit beszélnek?

— Vajjon mit?

— Azt mondják, ön azon okból neheztel reá, mert nem tette miniszterévé.

— Ön tudja, hogy . . .

— Tudom az ellenkezőt; tudom, hogy ő felajánlotta és ön visszautasitotta.

— Nos, tehát . . . ?

— Hazudni fognak.

— Ám tegyék.

— Önt, ki a Bonapartéknak megnyitá Frankhon kapuit, önt egy Bonaparte fogja honából számüzni.

— Lehet, hogy hibáztam, válaszolék neki; ez igaztalanság lesz büntetésem.

Ujra elhallgatánk. Némi szünet után kérdé.

— El fogja viselni tudni a számkivetést?

— Iparkodni fogok.

— Fog-e tudni Párison kivül élni?

— Az Oceán vigasztalni fog.

— Tehát a tenger partján fog letelepedni?

— Ugy hiszem!

— Ez nagyon szomorú!

— Ez nagyszerü.

— Higyje el, ön nem tudja, mi az a számüzetés; én már próbáltam; mondhatom önnek, hogy az iszonyú. Az tény, hogy ujra nem kezdeném. A halálból vissza nem térünk, de a számkivetésbe vissza nem megyünk.

— Ha kell, elmegyek és ujra visszatérek a számkivetésbe.

— Inkább meghalni. A halál az semmi, de a számkivetés . . .

— Az minden! vágtam szavába.

— Akkor tehát miért fogadja el, holott elkerülhetné? Mi szentebb ön előtt a haza érdekénél?

— A lelkiismeret!

— Válaszom gondolkodóba ejtette.

— De ha jól megfontolja, folytatá, lelkiismerete helyeselni fogja.

— Nem.

— Miért nem?

— Már megmondtam; mert az én lelkiismeretem semmit sem ismer maga fölött. Az élet oly mélység, melyet körülöttem lelkiismeretem világit meg.

— Belőlem is, — kiáltott fel ő, és esküszöm, hogy hangja őszinte volt — a lelkiismeret beszél, mely tettemet helyesli. Látszólag elárulom Lajost, pedig ellenkezőleg szolgálatot teszek neki. Az, ki bünét megakadályozza, megmenti őt. Mindent megkisértettem, de elfogatásán kivül nem marad egyéb eszköz hátra.

Midőn önhöz jöttem, ellene és mellette, hatalma ellen, de becsülete érdekében müködöm. Eljárásom becsületes.

— Igaza van, válaszolám. Ön eszméje szép és nemes. De kötelességeink utjai kétfelé válnak. Bünt kellett elkövetnem, ha a bün elkövetésében Bonaparte Lajost meg akarnám gátolni. Sem neki nem kivánom Brumaire 18-dikát, sem magamnak nem követelem Fructidor 18-dikát. Inkább leszek üldözött, semmint hogy én üldözzek másokat. Én Bonaparte Lajos kedvéért bünt el nem követek.

— De az ő bünének sulyát ön is fogja érezni.

— Eltüröm, de el nem követem.

— Ám legyen! mondá rövid gondolkodás után. Lehet, hogy mindkettőnknek igazunk van.

— Én is azt hiszem, mondám és kezet szoritottam vele.

Visszavette anyja emlékiratait és távozott.

— Hajnali három óra volt.

Két óra hosszánál tovább beszélgettünk. Följegyeztem, mielőtt lefeküdtem volna e társalgás részleteit!

Küzdelem után a megpróbáltatás napjai.

Nem tudtam, hová menjek. Hetedikén délután elhatároztam magam, hogy még egyszer visszatérek a Richelieu utczába, 19. szám alá. A kapu alatt valaki karon fogott. D. asszony volt; ő reám várakozott.

— Be ne lépjen, mondá.

— Fel vagyok fedezve?

— Igen.

— Elfognak?

— Nem! Jöjjön velem!

(Folytatása következik.)